

KAYSERİ LİSESİ

YIL 14 SAYI 35 MART-NİSAN-MAYIS 2006

ISSN:1306-7168

Kayseri Lisesi 1920 -1921 öğretim yılında mezun veremedi. Son sınıf öğrencileri; Mustafa oğlu İsmail, Osman oğlu Ahmet, Şükrü oğlu Seyit Ahmet, Ahmet oğlu Mustafa, Numan oğlu Mehmet, Hacı Ahmet oğlu Mustafa, H. Mehmet oğlu Halil, Nuh oğlu Cemal, Emin oğlu H. Mehmet, Derviş oğlu Ahmet Sakarya savaşı için cepheye gidip şehit oldular.

Onların-Aziz Hatıralarına...

KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ

Kayseri Lisesi Yayın Kulübü Faaliyetidir

ISSN 1306-7168

Yıl:14 Sayı:35

2005- 2006 Öğretim Yılı

SAHİBİ

Ömer GÜVEN(Okul Md.)

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Şerife ÖZTÜRK (Md. Yrd.)

YAYIN KURULU

Vedat Ali TOK (Edb.Öğrt.)

Mehmet TOKMAK(Edb.Öğrt.)

Subeyda ÖZMEN (Edb.Öğrt.)

SECİCİ KURUL

H. Meral GÜNEŞ (Edb.Öğrt.)

Salih ATAĞLU (Edb.Öğrt.)

Serkan ARIK (Edb.Öğrt.)

Nursel GÖKBELN (Tarih Öğrt.)

Gülây AKDAĞ (11-H)

Ertan SARI (11-M)

Emircan DEMİR (11-M)

Eray KURUOĞLU (11-M)

HABERLEŞME ADRESİ

Kayseri Lisesi Dergisi

P.K. 246 Tel: (0 352) 222 89 04

Belgegeçer (Fax): (0 352) 231 13 62

REKLAMLAR

Samed YARDIMCI (11-D)

Orhan DOĞAN (11-D)

WEB&MAIL

<http://www.kayserilisesi.com>

kayserilisesi@kaynet.com.tr

SAYFA DÜZENİ

Mehmet ÇELEBİ

DİZGİ-BASKI

LAÇİN YAYINLARI

Seyit Burhanettin Bul. Çınar Apt. Nu 32/2

Tel. Belgegeçer:0 352 222 19 40

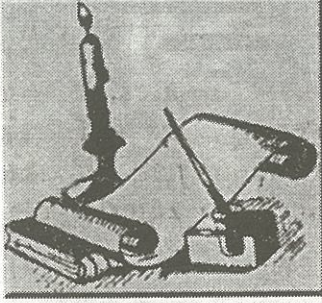
KAYSERİ

Dergide yer alan yazıların sorumluluğu yazarına aittir. M.E.B.'i görüşlerini yansıtmaz. Dergimize gelen yazılar yayımlansın yayımlanmasın iade edilmez

İçindekiler

Sunuş/Subeyda ÖZMEN	2
19 Mayıs Ulusal Egemenliğin Başlangıcı	
Günüdür/Ömer GÜVEN	3
İstiklal Marşı Şairimiz/ Merve KARCI	4
Mustafa Kemal Atatürk/Ebru RENÇBER	6
Liseli Şehitler Destanı/Fazıl Ahmet BAHADIR	7
Okumuzda Düşün Var/Subeyda ÖZMEN.....	10
Destanlaşan Şanlı Çanakkale'ye	
Bakış/Gizem İLBASMIŞ	11
Topçu Onbaşı Seyid/Kudret GÜNEŞ	12
Çanakkale Savaşından Bazı	
Hatıralar/Tolga KÖROĞLU	13
Çanakkale Gezisi/Rümeysa ÇOŞKUN	13
Çanakkale'den Geleceğin Umutlarına Bir	
Tutam Anı/Çağla Gülden DEDE.....	14
Eski Bir Dost/Ümit Fehmi SORGUNLU	15
Ahmet Hazım ULUSOY/Kadir ÖZDAMARLAR.....	17
Yarın Diye Bir Şey Yoktur/Şebnem ŞAHİN	20
ÖSS Adaylarının Dikkatine/Hanım ATAY	21
Her Sonuç Yürek İster /H.Fikri ULUSOY.....	22
Konferanstan Notlar /Yasemin KİLABORUCU	23
Milli Mücadele ve K. Lisesi/İsmail KARAKUŞ	24
Şanlı Kayseri Lisesi/Mehmet ÇAPAN.....	25
Benim Okulum/Zehra ZUÇAN.....	26
Hayatımız Fizik/Mehmet MERT	26
Kuş Gribi İle İlgili Sıkça Sorulan	
Sorular/Semra AKYOL	27
Gurur Tablomuzdan/İhsan KETİN.....	28
Biri Ateşimdir Biri Külümdür/Seyit TEKİN.....	29
Kanayan Yaramız Dil/Erol KARACAN	30
Bir Annenin Gözyaşları/Sergül VURAL.....	31
Şu Çılgın Türkler/Kadriye GÖZELER.....	32
Vedat Ali Tok ve Gül Arzusu	
Na't Tahlilleri/Bekir OĞUZBAŞARAN	33
Kayseri Lisesi Gençliği ve	
Ahlakı/Mehmet Ali ÖZMEN	35
Emekli Kütüphane Memuru	
Fatma Tufan Dedi ki/Gülây AKDAĞ.....	36
Bilemem /Önder KARAKLI.....	36
Nisan Yağmuru/Sümeyya KAYA	37
Canım Anneme/Zeki ARAS.....	37
Dünya Sevgisiz Kalmayacak/Zeki ARAS.....	38
Merve'den Sevgi/ Merve Nur ULUDAĞ.....	38
Köy Sevdası/M.Melih MAVİ	39
İşte Geldim Gidiyorum/Berkan ZENGİN	42
Lise Çıkışında Hüzün/Bekir ÖZTÜRK	42
Nasıl Geçti Koskoca Üç Yıl/Nuri TOPSAKAL.....	42
Birazda Gülelim/	
Harun BARBAROS, Burcu GELMEZ.....	43
Dikkat/ Selçuk ÖCAL.....	43
Esprili Sözler/Ebru DAŞKIN	44
Temel'in Yeri	45
Kayseri Fıkraları/Tolga KÖROĞLU	46
11-L'nin Hocaları/Nuri TOPSAKAL	46
18 Mart 2006'da Okulumuz.....	47
Okulumuzdan Haberler	48

Not: Çizgi ve resim katkılarından dolayı Hasan Gürpınar, Osman Aytekin ile Çanakkale Şehitlerini Tanıtma Derneği'ne teşekkür ederiz

SUNUS

Gönülden dile bir daha merhaba, DOSTLAR,

Mevlâna der ki: "Altın ne oluyor, can ne oluyor, inci mercan da nedir? Bir sevgiye harcanmaktan, bir sevgiliye feda edilmekten sonra... Bulutlar ağlamasa yeşillikler nasıl güler?"

Bu söz de nereden aklımıza geldi açıklayalım. Değerler vardır, değerleri var eder. Bayrak için, vatan için can nedir ki, can verilmeli ki vatan, vatan olarak kalabilsin. Nitekim Çanakkale Destan'ı bunun en güzel örneğidir. Azmin, yokluğun, etin, kemiğin destanı Çanakkale kahramanlarını minnetle anıyor, ruhlarının şad olmasını temenni ediyoruz. Çünkü onlar en güzel varlıklarını "canlarını" vatan uğruna seve seve feda etmişler değer üstü bir varlık olmuşlar ve bir başka değer "vatanın" var olmasını sağlamışlardır. Bu sayımızda "Destanlaşan, Şanlı Çanakkale'ye Bakış" başlıklı bir bölüm ayırdık. İstiklâl şairi Mehmet Akif'in de dediği gibi "Yine de bir şey yaptık diyemeyiz hatıralarına."

Dil kültürün en büyük taşıyıcısıdır. Kültür için dil, altın mercandır. Dile önem verilmezse kültür yok olur.

Sevgi kutsaldır ve çok geniş bir kavramdır. Dünyanızın sevgisiz kalmaması dileğiyle, sevgi teline de dokunduk.

ÖSS Adayı gençlerimize, altın öğütler niteliğinde üç güzel eserle seslendik, sınava gireceklere bu öğütleri kulaklarına küpe yapmaları dileğiyle, şimdiden başarılar diliyoruz.

Mezun adaylarımızdan itiraflar köşesi oluşturarak, onların penceresinden ve keşkelerinden ders almanızı istedik.

Yeter artık içimiz karardı diyorsanız sayfalarımızı çevirin... Çay saati, fıkralar, esprili sözler ile karşınızda, elinizin altındayız, güle güle okuyun...

Sevgide güneş gibi; dostluk ve kardeşlikte akarsu gibi; hataları örtmede gece gibi, öfkede ölü gibi ol diye öğütleyen Mevlâna bize güzelliği, erdemi, paylaşmayı öğretmiştir. İşte, haberler ve mesajlar bölümümüzde mutluluk ve acılarımızı paylaştık. Okulumuzun sosyal etkinliklerine yer verdik.

Dergimizin 14. yılında, 35. sayısına katkıda bulunan herkese sonsuz teşekkürlerimizi sunarız. Sevgiyle, sağlıklı nice yıllara kavuşmak dileğiyle...

Yayın Kulübü Adına

Subeyda ÖZMEN

Ömer GÜVEN

Kayseri Lisesi Müdürü

19 MAYIS ULUSAL EGEMENLİĞİN BAŞLANGIÇ GÜNÜDÜR

*"Türk'ün onuru ve gururu ve yeteneği çok yüksek ve büyüktür.
Böyle bir Ulus tutsak yaşamaktansa yok olsun, daha iyi.
Bu nedenle ya bağımsızlık, ya ölüm."
"Mustafa Kemal ATATÜRK-Nutuk-*

Altı asır cihana hükmeden Osmanlı imparatorluğu'nun küllerinden bağımsız Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Mustafa Kemal Atatürk, yeni devletin hiç kuşkusuz ulusal egemenliğe dayalı olacağını biliyordu. Bu inanç ve kararlılıkla yola çıkan ulu önder, 19 Mayıs 1919 tarihinde bağımsızlık ateşini Samsun'da yakmıştır.

19 Mayıs bir meşaledir. Bağımsızlık ve ulusal mücadele ateşini tutuşturan meşaledir. Türk Milleti'nin karakterinde bulunan istiklâl ruhunu uyandıran Mustafa Kemal Atatürk, ulusal kurtuluş savaşının başlangıcında gücünü yüce Türk milletinden almıştır. Nitekim Amasya Tamiminde yer alan, "Milletin istiklâlini yine milletin azim ve kararı kurtaracaktır." ifadesi Türk milletinin kaderini yine kendisinin tayin edeceğinin işareti olup bu ilke, daha sonraki tarihî gelişmelerle Türk İnkılabının bir temel dayanağı olacaktır. Tamim, bölgesel değil, bütün ülkeyi içine alacak bir kuruluşu öngörmekte ve bu amaçla bir kongrenin toplanması gerektiğini belirtmektedir.

Devletin kaderinde, milletin söz sahibi olması anlamını taşıyan Millî Egemenlik ilkesinin, Millî Mücadele dönemi boyunca ve daha sonra da üzerinde durulacak en önemli hususlardan birisi olduğu, Anadolu'nun çeşitli şehirlerinde kongreler düzenlenerek, halkın istek ve düşüncelerinin belirlenmeye çalışılmasından da açıkça anlaşılıyordu. Zaten sadece bu kongrelerin toplanması bile, millet egemenliğinin gerçekleştirilmesi yolunda atılmış önemli bir adımdı. Çünkü kongrelerde alınacak olan kararlar, milletin temsilcilerinin görüşleri doğrultusunda ortaya çıkacaktı. Bu da milletin girişilecek olan mücadelede söz sahibi yapılması demekti.

Bu çerçevede, 23 Temmuz-7 Ağustos 1919 tarihleri arasında yapılan Erzurum Kongresi kararları arasında; "Kuva-yı Milliyeyi âmil ve İdare-i Milliyeyi hakim kılmak esastır." ibaresinin bulunması, bütün bu çalışmaların Türkiye'de Millî Egemenliği gerçekleştirmek esasına dayandığı açıktır. Yine 4-11 Eylül 1919 tarihleri arasında yapılan Sivas Kongresi'nin sonunda yayınlanan beyannamede de; "İstiklâlimizin temini için Kuva-yı Milliyeyi âmil ve Millî İradeyi hakim kılmak esastır." denilerek, Erzurum Kongresi'nde bu konuda alınan kararın aynen tekrarlanması, şüphesiz Atatürk'ün bu konudaki kararlılığının bir göstergesi olmuştur. Bu çerçevede, Atatürk'ün Sivas'ta çıkarttığı gazetenin adının İrade-i Milliye ve Ankara'da çıkarttığı gazetenin adının da, Hâkimiyet-i Milliye olması tesadüf değildir.

23 Nisan 1920'de Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açılmasıyla, Türkiye'de Millî Egemenlik ilkesi resmen ve fiilen gerçekleştirilmiştir. Böylece millet kendi geleceğini kendisi belirleme imkânına kavuşmuştur. Bunda da en büyük pay, hiç şüphesiz Atatürk'e aittir.

Atatürk, "Millî Hâkimiyet öyle bir nurdur ki, onun karşısında zincirler erir, taç ve tahtlar yanar, yok olur. Milletlerin esareti üzerine kurulmuş müesseseler her tarafta yıkılmaya mahkûmdurlar." ifadesiyle, Millî Egemenlik ilkesinin gücünü ortaya koyarak, devlet hayatındaki önemini vurgulamıştır. Bunun içindir ki her yıl 16 Mayıs'ta olduğu gibi, bağımsızlığımızın sembolü, rengini şehitlerimizimizin asil kanından alan şanlı bayrağımızı, bu yıl da şeref konuğumuz olarak ağırlamaktan gurur duyuyoruz. Yüz yılı aşkın tarihiyle bir çok önemli olaya tanıklık eden Kayseri Lisemiz, 16 Mayıs günü bayrağımızı coşkuyla karşılayacak ve ertesi gün Sayın Cumhurbaşkanımıza sunulmak üzere Ankara'ya uğurlayacaktır. Bu yönüyle okulumuz mazi ve ati arasında bir köprü kurmakta; geçmişinden aldığı güçle geleceğe güvenle bakmaktadır.

Bu duygularla, tüm okuyucularımızın 19 Mayıs Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı'nı, nice bayramlara ulaşma temennisiyle, kutluyor; 2006 ÖSS Sınavına girecek öğrencilerimize başarılar diliyorum.

İSTİKLÂL MARŞI ŞAİRİMİZ

BİR VATAN ÂŞIĞI

Merve KARCİ
(10-L/5828)

"Bu memleketin taşına toprağına hiçbir şairimiz Mehmet Akif kadar âşık olmamıştır. Kaybolan yurt parçalarına da hiçbir şairimiz Mehmet Akif kadar içten gözyaşı dökmemiştir."

SÜLEYMAN NAZİF
BU SON İSTİKLÂL MARŞIMIZ OLSUN!

O günlerde Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde milli bir marştan söz edilir olmuştu. Yurt genelinde ödüllü bir yarışma düzenlendi. Beş yüzden fazla katılan vardı. Hamdullah Suphi, Hasan Basri'ye dert yandı, hiçbir şiiri beğenmemiştir ve Akif'in yarışmaya katılması için ikna edilmesini istiyordu. "Ödül varsa yazmam" diyordu Akif. Sonunda ödülü bir hayır kurumuna vermek üzere anlaştılar. Ve 12 Mart 1921)

Marş meclisteydi ve bütün milletvekilleri ayakta. Alkışlar aralıksız İstiklâl Marşı, Meclis Kürsüsü'nden dört kere okundu, coşkuyla alkışlandı ve birinci seçildi. Ödül, o günlerde yeni kurulan Çocuk Esirgeme Kurumu'na bağışlandı. Akif, istiklâl Marşı'nı Safahatına almadı. "O benim değil, milletimin." dedi. Aradan yıllar geçti Yıl 1936, 16 Haziran günü. Akif'in son demleri ve son duası: Allah bu millete bir daha İstiklâl Marşı yazdıracak günler göstermesin." Ve hep birlikte "AMİN" diyoruz biz de Âkif'imizin bu anlamlı duasına.

ONUN SÖZÜ NAMUSTU

Meşrutiyetin ilk yıllarıydı. Mithat Cemal ile sözleşmişlerdi, Çapa'daki evinde buluşacaklardı. Çok soğuk bir kış günüydü. Her yer kar altındaydı. Hiçbir vasıta çalışmıyordu. Akif'in gelmesinden ümit kestikleri anda kapı çalındı. Akif gelmişti. Bıyığının yarısı donmuştu. Bütün yolu yürümüştü. "Gelemezsin

sandık." dediler. Hayretle yüzlerine baktı. "Ölseymdim, ancak o zaman gelemezdim. Hiç bir özür, sözümü tutmamı engelleyemez." dedi. Onun verdiği söze sadakati arkadaşlarını korkutmuştu. Herhangi bir konuda Akif'e söz vermekten hep çekindiler.

HEP VERDİ AMA HIÇ BAŞA KAKMADI

Yine bir kış günüydü. Dışarı çıkacağı sırada kapısı çalındı Akif'in. Bir gariban titreyerek karşısında duruyordu. Ona gülümsedi ve hiçbir şey söylemesine fırsat bırakmadan paltosunu çıkarıp ona giydirdi.

Bir başka gün, arkadaşları gelecekti. Hasan Basri'yi aradı; "Ben size geleyim" dedi. Çok iyi olur ama neden icab etti dedi. "Bizim evdeki kilimi bir fakire vermişler de." Tabii kimin verdiğini anlamak zor değildi.

Baytar mektebinde Hasan isimli bir arkadaşıyla birbirlerine söz vermişlerdi. Kim önce ölürse diğeri onun çocuklarına bakacaktı. Aradan yıllar geçti. Görevinden ayrılmıştı. Beş çocuğu ile geçim sıkıntısı içindeydi. Bir gün Eşref Edip Akif'in evine geldiğinde sekiz çocukla karşılaştı önce komşusunun çocukları sandı ama çocuklar hiç durmuyorlardı. Dayanamadı. Bu çocuklar kimin?" diye sordu. "Benim

çocuklarım onlar" dedi Akif. Kocaman bir çocuk sevimliliğiyle. "Hasan Efendi öldü de...

ORDUNUN DUASI

Yılmam ölümden, yaradan, askerim;
Orduma, "gazi" dedi Peygamberim.
Bir dileğim var, ölürüm isterim:
Yurduma tek düşman ayak basmasın.

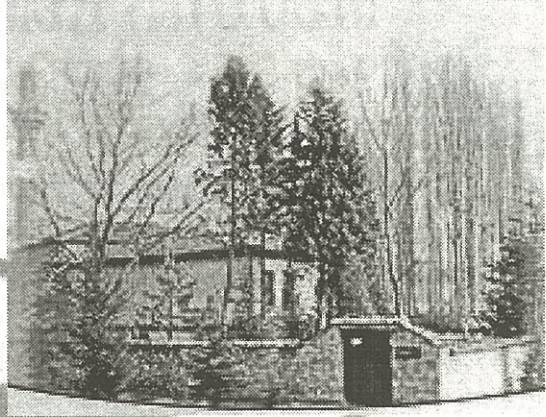
Âmin! desin hep birden yiğitler,
Allâhu ekber!" gökten şehitler.
Amin! Âmin! Allâhu ekber!

Türk eriyiz, silsilemiz kahraman..
Müslümanız, Hakk'a tapan müslüman.
Putları Allah tanıyanlar, aman
Mescidimin boynuna çan asmasın.

Âmin! desin hep birden yiğitler,
Allâhu ekber!" gökten şehitler.
Amin! Âmin! Allâhu ekber!

Ey Ulu Peygamberimiz nerdesin?
Dinle minaremde öten gür sesin!
Gel, bana yâr ol ki cihan titresin,
Kimse dönüp süngüme yan bakmasın.

Âmin! desin hep birden yiğitler,
Allâhu ekber!" gökten şehitler.
Amin! Âmin! Allâhu ekber!

O BİR VEFA ABİDESİYDİ

"Âkifimiz, tutamayacağı sözü
vermez, verdiği sözü mutlaka tutardı.
Ölene kadar dostlarını unutmadı,
unutamadı. Bencil değildi. Ne
yazdıysa duyarak yazdı, ağlayarak
yazdı. İnandığını yazdı. Az söylerdi,
öz söylerdi. Yükseltici sıfatları
sevmezdi. Kendisine üstad, hazret,
beyefendi denildiğinde sıkılır,
utanırdı. Sadeliği severdi.
Yalnızlıktan hoşlanırdı. Temiz
yüreklidi. Söylenene bir çocuk gibi
inanıverirdi. En çok kızdığı şey, vatan
millet gibi değerlere sövülmesiydi.
Buña dayanamazdı."

**Kitap, insanın en içtenlikli arkadaşı, en etkili ilacı,
en doyurucu gıdası, en güçlü aydınlatma aracıdır.
Yabancı uluslar dışında her ülke kitaplar tarafından**

üretilir

Voltaire

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

Ebru RENÇBER

Atatürk, bizlerin çağdaş uygarlık düzeyine gelebilmemiz için elinden geleni yapan, ayrıca cumhuriyetin de kurucusu olan liderdir.

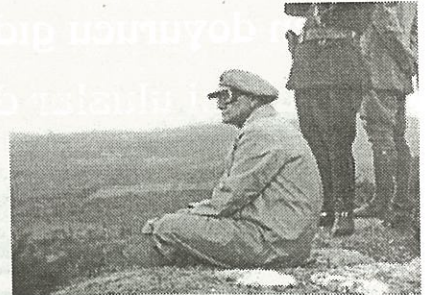
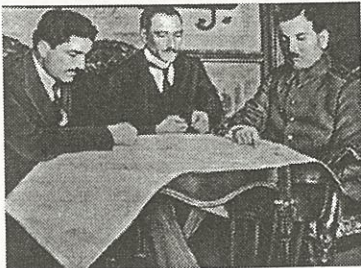
Atatürk insanlık tarihi için bir dönüm noktasıdır. En zor savaş yıllarımızda ulusu işgallerden kurtarmak için elinden gelenin en iyisini yapmıştır. Kendi prensipleriyle hareket etmiş ve yapılacak işlerin en doğrusunu yapmıştır. Onun gerçeği görmesi, bu doğrultuda hareket etmesini sağlamış ve onun sayesinde milletimiz bir bütün olmuştur. Onun yaptığı ilke ve inkılaplar Türk tarihi için yeni bir sayfa açmıştır. Daha soyut düşünecek olursak insanlar kendilerini savunabilme özgürlüğüne sahip olmuşlardır. Özgürlük ve bağımsızlık ile insanlık yeniden var olmuştur. Tüm bunların gerçekleşmesinde en büyük hizmeti olan Atatürk'tür.

Cumhuriyetin ilanı ile birlikte insanlar kendilerini yönetmeye başlamışlardır. Demokrasi ortamı sağlanmıştır. İşte Atatürk tüm bunları belirli bir amaç etrafında yaptı. Kendisine olan özgüveni, sabırlı, idealist ve disiplinli yapısı ile tüm isteklerinin peşinden koştu ve sonuçta amacına ulaştı. İnsanlık tarihinde yeni bir çığır açıldı. Türk insanı artık demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olmuştu. O, Türk insanına güveniyordu ve bizlere Cumhuriyeti emanet ederek korumamızı istedi.

Mustafa Kemal Atatürk bilgi, bilim, vatan ve millet sevgisi ile her savaşın üstesinden gelinebileceğini düşündü. Az zamanda çok işler başaran Türk milletinin her şeyi en doğru şekilde yapacağına inandı. Her zaman Türk milletinin birlik ve beraberlikle önlerine çıkan her engelin üstesinden gelebileceğini tekrarladı.

Atatürk, bize Cumhuriyeti emanet etmiştir. Bizim için çağdaş uygarlık yolunun kapısını aralamıştır. Yaptığı ilke ve inkılaplar sayesinde insanlar yeni bir hayata merhaba demişlerdir. O bize cumhuriyeti nasıl emanet ettiyse, biz de onu en yükseklere çıkararak korumalıyız ve unutmamalıyız.

Kayseri Lisesi 1920-1921 öğretim yılında mezun veremedi. Son sınıf öğrencileri; Mustafa oğlu İsmail, Osman oğlu Ahmet, Şükrü oğlu Seyit Ahmet, Ahmet oğlu Mustafa, Numan oğlu Mehmet, Hacı Ahmet oğlu Mustafa, H. Mehmet oğlu Halil, Nuh oğlu Cemal, Emin oğlu H. Mehmet, Derviş oğlu Ahmet Sakarya savaşı için cepheye gidip şehit oldular.

Onların Aziz Hatıralarına...

LİSELİ ŞEHİTLER DESTANI

Selâlar verildi minarelerden,
Meydanlara al bayraklar asıldı,
Taş döşeli avlusunda mektebin,
Kitaba, silaha eller basıldı.
Dualar edildi,
Helâlleşildi.
Bir daha bir daha vedalaşıldı.
Yılanlı dağa,
Hasan Dağı'na,
Dağların hasına, Ali Dağı'na,
En son Erciyes'in ak doruğuna,
Dünya gözü ile bakıp,
Gittiler...

Artlarında gözü yaşlı türküler...
Kölesi olduğum
Efendi ağa!
Kayseri nere,
Nere Sakarya?

Sakarya,
Soyumun kader çizgisi.
Tarihin yeniden yazıldığı yer.
Baş eğmemek için,
Nice canların,
Azrail'le bile
Dövüştüğü yer.
Vatan diyebilmek için
Tekrar vatana,

İmanın imkânla
Boğuştuğu yer.
Tuttuğu mevzide,

Tırnakla, dişle
Her karışı için
Etin, kemiğin
Demirle, çelikle
Ölçüştüğü yer.
Kanla karışarak

Kara toprağın,
Hilkat çamuruna
Dönüştüğü yer.
Aklın durup,
Dilin tutulduğu an,
Sakarya,
Yüreğin konuştuğu yer.

Havada barut kokusu,
Toprakta kan.
Ağustostan eylüle doğru zaman
Ölüm kokuyordu.
Yorgundu,
Sakarya ufkunda akşam
Parmaklar yorgundu,
Tetikler yorgun.
Sıcak namlularında
Topların, tüfeklerin,
Gülleler, mermiler dinleniyordu.
Biri türkü söylüyordu siperde.
Gesi Bağları'nda dolanıyordu,
Usuldan usuldan
Ses perde perde.
Bir top gül soluyordu,
Derviş oğlu Ahmet'in
Alnından vurulup düştüğü yerde.

Edebalı Dergâhı'nda meşveret.
Giren çıkan ruhların
Cümlesinde telaş var.
İmbiklerden hüznün damlar zamana.
Ertuğrul'a kurşun,
Osman'a tekme,
Atan hesabını verir elbette,
Açıktı önünde sırlar perdesi.
Seyretti dergâhta olan biteni.
İrice bir taş vermış sırtını,

Oturur gibiydi yer minderinde.
 Ana elinden şefkatli,
 Baba elinden merhametli,
 Bir başka el
 Okşuyordu saçlarını
 Osman oğlu Ahmet'in.
 Henüz soğumamıştı bedeni,
 Kanı ılık ılık akıyordu.
 Gülümsedi;
 Ölüm zannedilen ölümsüzlüğe,
 Yarı açık gözleri,
 Üç beş adım ötede
 Duran koluna bakıyordu.

Mangal gibi yüreği,
 Mangal dağına yanıyordu.
 Saklamıyordu gözyaşlarını
 Nuh oğlu Cemal,
 Hıçkırma hıçkırma yalvarıyordu;
 "Geri almadan Türbe Tepe'yi
 Yarabbi! Alma canımı "diyordu.
 Koşarken kuş hafifliğinde
 Yokuş yukarı.
 Ölümünden yana yoktu tasası.
 Öbür yüzünü tepenin
 Görememekten korkuyordu.

Al renkli güller açtı göğsünde.
 Kaldırdı başını
 Göğe sitemle.
 Al bayrağı gördü,
 Türbe Tepe'nin tepesinde.
 Sonra,
 Altlarından ırmaklar akan köşkleri...

Siperdeydiler sabaha karşı,
 Uyku ile uyanıklık arası.
 Aynı rüyayı gördüler.
 Erişilmez bir mesafede
 Açmış kucağını,
 Gülümsüyordu yüzlerine
 Mustafalar'ın en güzeli.
 Beraber fırladılar siperden,
 O'na doğru.

Beraber yediler kurşunu.
 Beraber düştüler toprağa.
 Ahmet oğlu Mustafa'yla.
 Hacı Ahmet'in Mustafa.
 Gülümsüyordu yüzlerine
 Mustafalar'ın en güzeli,
 Doğrulup uzanabilseler
 Elllerine degecekti elleri.

Canlı kalan tek neferdi mevzide.
 Son mermiyi öptü,
 Sürdü namluya,
 Besmeleyle uğurladı hedefe.
 Tanrı şahit,
 Bitmeseydi mermisi,
 Boşalmazdı mevzisi.
 Usul usul çekilirken geriye

Gövdeler gördü.
 Kolsuz, bacaksız,
 Kimisi inliyor,
 Kimisi cansız,
 Kan içinde yatanlardan utandı.
 Bir can için değer miydi?
 Dipçik vardı,
 Süngü vardı,
 Davrandı.
 Ölümsüzlük için,
 Ölüme doğru.
 O ne müthiş hücumdu.
 Muhteşemdi doğrusu,
 Mehmet oğlu Halil'in
 Tek kişilik ordusu.

Erkilet'te,
 Güzellerin bağ bozumu zamanı.
 Çal Dağında,
 Kopuyordu kıyamet.
 Kulağı Polatlı'da Ankara,
 Tutmuş nefesini
 Top seslerini dinliyordu,
 Bozkır sessizliğinde.
 İki yürek verdi omuz omuza
 Erciyes Dağı'nın çatalı gibi.

Sonra çağ oldular,
Kaya oldular,
Koparcasına doruklardan,
Öyle uçtular ki
Düşman üstüne.
Biri Numan oğlu,
Diğeri Emin
Ne dirisine,
Ne ölüsüne
Rastlayan olmadı
İki Mehmet'in.

"Bir geçerse" diyordu,
Mustafa oğlu İsmail.
Bir geçerse,
Sakarya'yı bu Yunan,
Ankara'nın, Kayseri'nin
Vay haline!
O zaman...
Her yumuşunda gözünü,
Hunat'ı, Camii Kebir'i,
Hacıklıç'ı görüyordu.
Ve nice ezansız minareleri...

Hücum emriyle beraber
Can havliyle fırladı,
Yaralı bir kurt gibi siperden.
Önce bir sızı göğsünde,
Sonra tanımadığı bir sıcaklık.
Her şey karanlığa dönmeden önce,
Anası göründü gözüne.
Gülümsüyordu,
Başka analarla beraber.
Hunat'tan, Camii Kebir'den
Ezanlar okunuyordu.
Gürül gürüldü minareler.

Ne bir adım geri,
Ne de ileri.
Saatler ay gibi
Yıl gibi uzun.
Bir de tepesinde eylül güneşi.
Şükrü oğlu Seyit Ahmet
Bunalmıştı sıcaktan.

Şimdi Erciyes'in eteklerinde
Esen rüzgârlara verip bağrını,

Kar suyunu bakır tastan
Yudumlamak vardı ya...
Değerdi doğrusu
Dünya malına.
Bozdu sessizliği şakırtıları,
Gölgeledi güneşi
Süngü ışıltıları.
Hey ağzını yediğim
Süngülerin süngüsü,
Bugün beklenen gündü,
Beklenen saat bu saat.
Kan renkli bir heykele benziyordu.
Dudaklarında bakır tasın serinliği,
Kaçan Yunan'ı seyrediyordu öylece.
Sakarya kıyısına düşmeden önce.

Kanla yıkana yıkana
Temizlendi
Sakarya'nın doğusu.
Onlar;
Geri dönmeyi düşünmeyenler.
Onlar,
On binler,
Yüz binler.
Bu topraklar için
Can veren erler.
Sanılmasın,
Belirsiz mezarlarda kaldılar.
Hür ufuklardan vatanın,
Hem gece
Hem gündüzüne,
Doğacak aylara yıldız oldular.

Fazıl Ahmet BAHADIR

Yeniden Kuvâ-yı Milliye Kitabından Alınmıştır.

19 MAYIS ATATÜRK'Ü ANMA, GENÇLİK VE SPOR BAYRAMI

Subeyda ÖZMEN

OKULUMUZDA

Düğün Var

19 Mayıs 1919, vatanımızı düşman işgalinden kurtarmak için milletçe topyekûn girdiğimiz Kurtuluş Savaşı'nın başladığı gündür. Yokluk ve zulme karşı başlatılan ölümlü kalım yıllarının başlangıcıdır. Özgürlük uğrunda atılan bir adımdır

15 Mayıs 1919 günü Yunanlılar İzmir'e girdi. Böylece yurdumuz paylaşıldı. Ordularımız dağıtıldı, İstanbul Boğazı düşman gemileri ile doldu. Yurdumuzu bu durumdan kurtarmak için Atatürk, 16 Mayıs 1919'da "Bandırma Vapuru" ile İstanbul'dan Samsun'a hareket etti. 19 Mayıs 1919'da Samsun'a vardı ve burada Kurtuluş hareketini başlattı. Üç yıl süren mücadeleler sonunda ülkemiz yabancı güçlerden kurtarıldı.

Atatürk'ün Samsun'a varış tarihi olan 19 Mayıs günü Ata'nın isteği üzerine "Gençlik ve Spor Bayramı" olarak kutlanmaktadır. Atatürk Türk gençliğini seviyor, onlara güveniyor ve Türkiye'nin geleceğini onların ellerine bırakmaya çekinmiyordu. Atatürk gençliğe bıraktığı bu önemli görevi söylevinde şöyle dile getiriyordu:

"Ey Türk Gençliği! Birinci vazifen; Türk bağımsızlığını, Türk Cumhuriyetini sonsuza değin korumak ve savunmaktır. Varlığın ve geleceğin tek temeli budur."

Gençliğe güvenen Ata'mız, gençliğin başarılı olabilmesi için sağlıklı olmasını, sağlıklı olmak için de spor yapması gerektiğini vurgulamıştır. Bu amaçla her yıl 19 Mayıs günü, yurdun her yanında spor gösterileri ve törenlerle kutlanır.

Kurtuluşumuzun günü 19 Mayıs, 1981 yılından beri, "Atatürk'ü Anma Günü" olarak da kutlanmaktadır. Bunun nedeni ise Atatürk'ün bir söyleşi sırasında: "Ben 19 Mayıs'ta doğdum" demesidir.

Kurtuluşa atılan ilk adım ve Yüce Ata'mızın doğum yılı olarak kutladığımız 19 Mayıs, büyük gurur kaynağımızdır. Bağımsızlık için Samsun'a atılan adım, Samsun'dan çıkarılan bayrak gençliğin birlik ve beraberlik içinde "Bayrak Koşusu" ile Ankara'ya götürülmesi bağımsızlığa verdiğimiz önemin bir göstergesidir.

Mavi göklerin kırmızı ve beyaz süsü, kız kardeşimizin gelinliği ve şehidimizin son örtüsü baş tacı bayrağımız her 16 Mayıs akşamında Kayseri Lisesi'ne nazlı bir gelin edasıyla coşkulu gençler tarafından getirilerek, bir gece misafir edilmektedir. Her 16 Mayıs akşamlarının lisemizde düğün, şenlik havası içinde geçirilmesi için birçok sosyal etkinlikler düzenlenmektedir.

Birlik ve beraberlik içinde 16 Mayıs Bayrak karşılama törenlerine ve nice 19 Mayıs'lara kavuşmak dileğiyle...

DESTANLAŞAN ŞANLI ÇANAKKALE'YE BAKIŞ

Çanakkale Ruhlu Bayraklar

Gizem İLBASMIŞ (2-D 468)

Türklüğün

verdiği gurur kadar başka ne vardı ki şu dünyada? Türk!!! İsmindeki asalet insanına yansımış âdeta. Şimdiye dek Türklüğümden gurur duyduğum kadar hiçbir şeyden gurur duymadım. Geçmişteki

Türkler hiçbir şey yapmasalar bile yaptıkları tek bir savaşla, tek bir zaferle bizim göğsümüzü kabarttılar. Çanakkale zaferi! Zafer... Biz Türklere yakışan bir kavram değil mi? Esirliği sevmeyen Türklere zafer, bağımsızlık, egemenlik gibi kavramlar yakışır.

Düşünün, her defasında girdiğimiz savaşlarda egemenlik ilkemize ters bir davranış görmüyor muyuz? Akıttığımız kanların hepsi hür olmak, bağımsız kalmak, başımızı dimdik tutabilmek için değil midir? Bizler temeli sağlam olan maneviyat, onların maddiyatının yanında sıfır kalır. Kaç şehit verdik istiklâl uğruna, kaç kadın dul kaldı, kaç çocuk gözü yaşlı yetim kaldı? Sırf Türk Milleti'nin geleceği için;

"Ölümden acı geldi esirlik Türk oğluna

Türk dövuştü, vuruştı İstiklâlin uğruna!"

Çanakkale zaferi evrensel olarak kabullenilmiş bir gerçektir. İnsanlar bu savaşta bizleri tanıdı ve biz Türkler son noktayı koyduk. Suların başladığı yerde toprağın kuruluşu ve kuralları sona erdi, kan damlar, güneş batar, gün biter, savaş bitmez; vatan verilmezdi. Şu an bize meydan okuyanlar o zamanlarda tabir-i caizse; bir kaşık su tabakta nasıl kayıp giderse, onların gemileri de boğazlardaki donanmamız sayesinde ellerindeki deniz rotasından çıkıp denizaltı güzellikleri denilen ortama iniyordu.

Anzakların boğazlara sahip olmasını engelleyen tek bir kişi vardır.

"MUSTAFA KEMAL ATATÜRK"

Atam! Atam tek başına Türk ordusunu ayakta tutabilmek için elinden gelen bütün fedakârlıkları yapmıştı. Çok şükür ki Türkler de Atatürk'ün yüzünü kara çıkarmadılar. Atatürk Çanakkale savaşında askerlerine;

"Ben size taarruzu değil, ölmeyi emrediyorum! Dediğinde her asker çekinmeden kendini ateşin altına attı. Her taraf kan gölüne dönmüştü. Çanakkale savaşıyla insanlar kan kokusunun ağır bastığını anlamışlardı. Dökülmüştü bütün canlar, can pazarıydı adeta. Ortalık kan gölüydü, kan kokusu, ağlayan çocuklar, vatani için cepheye mermi taşıyan Elifçikler... Daha neler, neler!!!

"Vatan için dökülen kanlar helaldir" diyor annenin biri! İşte, işte böyle bir vatanın çocuklarıyız.

Gökler mavi olan deniz, kıpkızıl bir kan gölüne dönmüştü. Gökteki ay ve yıldız kanıma yansımış, bugünkü ay-yıldızlı bayrağımı ortaya çıkarmıştı. Bayrağım benim, ne emeklerle, ne çabalarla seni meydana getirdik. Yazdığımız İstiklâl Marşı'nı ölene dek ağzımızdan düşürmeyeceğiz. Sen rahat yat şehidim! Türklüğümün görevini taşımak için elimden geleni yapacağım. Dimdik ayakta durup bugüne gelmemizi sağlayan atalarımızı utandırmayacağım.

Kanım, canım, vatanım, bayrağım, ayım-yıldızım!!! Değişmem seni hiçbir şeye! Sensin beni ayakta tutan, sensin yaşamamı sağlayan...

Çanakkale savaşı ve İstiklâl Marşı; tarihin akışını değiştiren, Türk'ün şan ve şerefini zirveye eriştiren, vatana sevgi duygusunu aşılardan iman gücünü bayraklaştıran ve orada savaşanları kutsallaştırıp kahramanlaştıran Görkemli bir destandır.

Unutma Türk oğlu! Sen yaşadığın sürece alnın ak, başın dik, gözün ileride, kendin dorukta benliğini kaybetmeden yaşa! Yaşa ki geleceğin utanmasın. Ay-yıldızlı bayrağım sen ölmedikçe inmezsin göklerden.

ÇANAKKALE SAVAŞLARI KAHRAMANI

TOPÇU ONBAŞI SEYİT

(KOCA SEYİT)

 Kudret GÜNEŞ
(11-L)

Çanakkale'de 18 Mart 1915 günü dünya savaş tarihinde bir eşine rastlanmayan olayın kahramanı Seyit 1909'da askere alınır. Eğitim, o cephe, bu cephe askerliğinin 6. yılında 1915'te görev yeri Çanakkale Rumeli Mecidiye Bataryası'dır.

Çanakkale savaşlarının ilk adımı olan 18 Mart 1915'te itilaf devletleri Baykuş, donanma zırhlıları, bizim en güçlü bataryalarımızda Hamidiye, Dardanos, Baykuş, Rumeli-Mecidiye Bataryasından atılan 28'lik bir mermi düşman sancak gemisi Queen Elizabeth'e isabet eder. Zırhlı, bir müddet sonra bütün namlularını Rumeli-Mecidiye, bataryamıza yöneltir ve bataryamızı susar. Tek hayatta kalan batarya komutan Yüzbaşı Hilmi Bey; kahraman evlatlarını kaybetmenin hüznü içindedir.

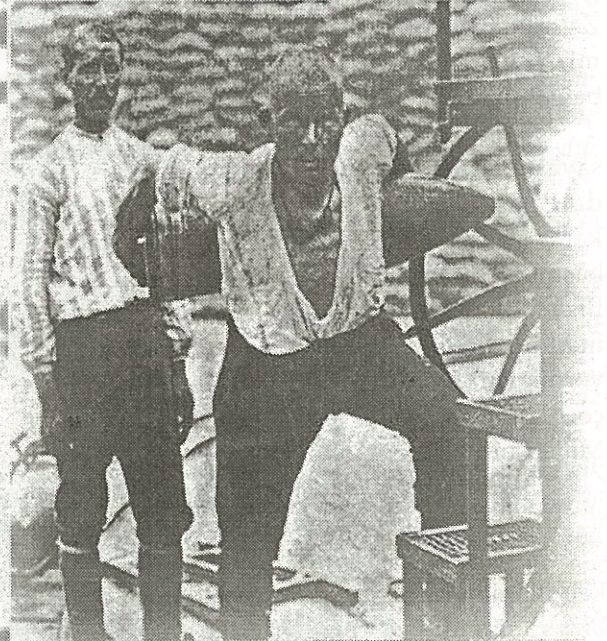
O anda bir ses "Komutanım beni kurtarın!" o sese giden komutan toprağı eşeler ve ilk kurtarılan er Niğdeli Ali'dir.

Komutan ve Ali, şehit ve yaralıları toplarken toprak üzerinde dikili duran bir ayağa rastlarlar ve hemen toprağı kazıp çıkarırlar, toprak altında oksijensizlikten baygın olan Seyit'tir.

Komutan ve Yüzbaşı Hilmi Bey, Niğdeli Ali'ye "Evladım bu kurtarma işleri ikimizle olmayacak, sen Seyit'in yanından ayrılma. Boğaz komutanlığından yardım gelene kadar ben yakın birliklerden yardım almaya gidiyorum". Bir müddet sonra kendine gelen, şoku atlatan Koca Seyit, "Ali ne oldu anlatsana arkadaşlarım, komutanım, toplarımız nerede?" diye sorarken, gözü ayakta kalan tek topa takılır. Yattığı yerden oturarak doğrulduğunda

etrafı süzer, bakar ki arkadaşlarının vücutları etrafa dağılmış... Bu manzara karşısında bir yanar dağın lavları gibi püsküren Koca Seyit, ayakta topa doğru koşar. Niğdeli Ali şaşkındır, Seyit bakar ki top sağlam yalnız mermiyi kaldıracak matafarası (vinci) bozuktur.

İşte o arada vatan, millet sevgisi, bayrak, sancak sevgisi ve inancın çelikleştirdiği yerde duran 275 kg'lık mermiyi Niğdeli Ali yardımıyla kucaklayarak iki metre yükseklikte bulunan topun merdivenlerinden çıkarır. Mermiyi namluya sürer ve infilak ettirir. Niğdeli Ali bu merminin hedefe isabetini görebilmek için gözetleme yerine gitmiştir. Gördüğü manzara düşmanın Ocean Zırhlısı'na tam isabet kaydedilmiştir. Bu zırhlı o günkü 18 Mart 1915 Deniz Savaşından batırılan üç zırhlıdan biridir. Bu olay bütün savaş sahalarından yankılar uyandırmış ve sevinç yaratmıştır.

"BU İNSANLARI İYİ TANIYOR MUSUNUZ?"

"SİZ VATANI İÇİN, MİLLETİ İÇİN, NAMUSU İÇİN CANINI ORTAYA KOYAN BÖYLE İNSANLARI BU KADAR MI TANIYORSUNUZ?"

EĞER SİZ ONLARI TANIMAZSANIZ;
GELECEĞİNİZİ GÖREMEZSİNİZ.
HEDEFLERİNİZİ BİLEMEZSİNİZ."

K. Altıntaş

ÇANAKKALE SAVAŞINDAN BAZI HATIRALAR

 Tolga KÖROĞLU
11-F 9783

Çanakkale Savaşı'na katılan bir Anzak askeri şöyle anlatıyor:

- O gün, Türkleri birkaç siper geri atmıştık. Savaş alanında Türklerden aldığımız siperlerde durum tespiti yapıyordum. Bir Türk askeri telaşlı bir şekilde gömleğinden parçalar koparıp kucağında yatan bir Fransız askerinin yarasını tedaviye çalışıyordu. "Biraz önce öldürmeye çalıştığım düşmanımı şimdi neden kurtarmaya çalışıyorsun" diye sordum.

Türk askeri:

- Biz savaşta da olsak, kadına, çocuklara, yaşlılara ve aman dileyenlere silah kullanmayız. Bizim dinimizde günahdır. Bu asker de süngü darbemle yere düşerken anlayamadım, ama yalvararak bana bir şeyler söylüyordu. Anlamasam da tahmin ettiğime göre af diliyordu. Düşerken yanından bir resim çıkarttı. Ve bir şeyler söyledi. Resimde bir kadın, iki de çocuk vardı. Ben öksüz büyüdüm.

Geride bekleyenim yok. Hiç olmazsa o yaşamın tadına varsın da bekleyenlerine kavuşsun" dedi. Adeta şok olmuştum. Gözlerimden boşanan yaş yanaklarımda dondu kaldı! Dünya tarihi böyle bir insanlığı kaydetmemiştir. Emir subayım onun kan sızan gömleğini sıyırdı. Görünen daha hayret verici bir şeydi. Bizim askerin onun göğsünde açtığı yara daha ağırdı. Ama o kendi yarasına ot ve yaprak kapatmış, bizim asker için kendi gömleğini yırtıyordu. Az sonra ikisi de öldüler, onları yan yana gömdürdüm...

Ölüme yürümüşlerdi şehadete aşık,
Bir ifritten gündeki herşey karmakarışık;
Artık savaş yoktu, herkes herkeste barışık;
Ve gözlerini görmeyen ebedi bir ışık.

ÇANAKKALE GEZİSİ

Rümeysa COŞKUN
(3-D 451)

Yine bir genç gruba Çanakkale hakkında bilgi veriyordum. Çoğu üniversiteli bir kısmı da liseli pırl pırl gençlerdi. Ben anlattıkça gözyaşlarını tutamıyorlar, sessiz sessiz ağlıyorlardı. Ben karşımdakine gözyaşı döktürecek hiçbir özelliğe sahip değilim. Ama konu can veren şehitse, gözyaşı akıtmamak mümkün değil. Bu sırada yanıma yirmi yaş civarında olduğunu tahmin ettiğim, kumral saçlı, çakır gözlü bir genç geldi. Bize selam verdi, oturdu.

- Ben de dinleyebilir miyim? Dedi.

Her hâlimden çok kibar bir insan olduğu izlenimini veriyordu.

- Elbette sen de dinle... keşke bütün insanımıza bunu anlatabilsek dedim.

O, şöyle yanıma oturdu. Tebessüm ediyordu.

Memnun olduğu belliydi. Bizi dinledi. Biraz

sonra bizimle ağlamaya başladı. Benim

anlattığım olay bitmişti. O genç,

- Ne biliyorsan anlat kardeşim dedim.

O anlatmaya başladı. Ama öyle içten anlatıyordu, öyle yürekten konuşuyordu ki ağlamamız hıçkırıklara dönüştü. Gözyaşlarımız sel olup akmaya başladı. Sözü bir ara noktalandı, biraz durakladı.

Biz ne söyleyecek diye bütün dikkatimizi vermişken, sessizliğin tam ortasında, kulağıma eğilerek,

- Sana bir sır vereyim mi? Dedi

- Evet, dedim

- Deminden beri anlattığım o şehit yok mu?

- Evet...

Sağ elini göğsüne götürerek:

- İşte o şehit benim, dedi.

Hepimiz çok şaşırдық. O gencin, "Kosovalıyım...

Buraya ziyarete gelenlere beraber olurum.

Berber dolaşırız. Onlara refakat ederim.

Onlarla güler, onlarla ağlarım. Yapmış oldukları duaya âmin derim dediğini hatırlarım.

**Kitaplar Zekânın
Çocuklarıdır**

J.Swift

ÇANAKKALE'DEN GELECEĞİN UMUTLARINA BİR TUTAM ANI Çağla Gülden DEDE

(10/E 6465)

Güneşin alevden saçları, 18 Mart sabahı dağların kara yamaçlarında nazlı bir gelin gibi salınıyordu. Rüzgâr, zafer düşlerini tetikliyor, yağmur damla damla; "Kazanacaksınız" diye yüreğimize umutlar serpiştiriyordu. Bulutlar bölük bölük olmuş, sisler Çanakkale üzerine alev alev yanarak çökmüştü.

Hepimiz gençtik. Hayallerimiz vardı. Ben her zaman iyi bir komutan olmak isterdim. Sorduklarında "Ben büyüyünce asker olacağım" derdim. Babam da derdi ki "Evladım, her Türk evladı asker olur, sen kendine başka bir yol bul." Ama kader işte! Nerden bilirdim ki bir Çanakkale gazisi olacağımı? Ben bunları düşünürken askere ardından da savaşa gittim. Her şey bir anda olmuştu. Başım dik, alnım ak, "Ölmek için Çanakkale'deydim" aslında burada bütün askerler biliyorlardı toprak olacaklarını. Ama ben biliyordum ki biz toprak değil vatan olacağız. Adımız farklı olsa da ortak faydada Mehmet olacağız. Belki de bize savaşı kazandıran elimizde olmayan silahlar, tanklar değil yüksek cesaretimiz ve asil ruhumuz en önemlisi sarı zeybeğimizdi.

Geçiş yoktu. Çanakkale'den öteye. Oradan öte ölümdü düşmana. Biz bayrağımıza uzanan bir el için bin şehit verdik. O zamanlar, hiç çekinmeden canımızı, canımızın bir parçası olan vatana can katmak için yollara serdik. Adımız Mehmet idi anıtımız yoktu. Adımız Ali idi mezarımız yoktu. Olmasın bizim günümüzde bugünümüzü yüceltecek ulu bir Atamız vardı. Yaşadığımız nefes, aldığımız toprakları cesurca savunacak yüreklerimiz vardı.

Durmadık, koştuk yarınlar için. Unutmadık bize bel bağlanan umutları, Nene Hatunları, Elifleri, Ayselere, düşündük yitireceklerimizi, yarınlarımızı... ve teker teker ölüm yolculuğuna ilk adımları attık. Küçük Nusret bütün gücüyle düşman askerlerini yok ediyordu. Can yoldaşlarımız teker teker cepheye gidip dönüşü olmayan ufuklara başlangıç yapıyorlardı. Hepimiz tek vücut olmuş, aç ve susuz, yalın ayak zafer için kazanmak için, yüreğimizi kör kuyulara salıyorduk. Herkes "Allah, Allah!" deyip canlarını, bedenlerini kör kurşunlara teslim ediyordu. Toprak bütün merhametliyle onlara, o bilinmez kahramanlara cennet olmuştü.

Burası Çanakkale idi. Buradan geçilmezdi. Buranın ötesi ölümdü. Artık yarınlar bir umut değil bir gerçek olmuştu.

Tarih 9 Ocak 1916 idi. Güneş kızıl saçlarını bize artık gösteriyor, kırlangıçlar kanatlarından bizlere ıslak tebessüm gönderiyor, bulutlar yoldaşımız oluyor. Çanakkale'de, Şehitler mekânında yabancı eller yoktu. Dinmişti top tüfek sesleri. Atılan kurşun sesleri şehitlerimizin bedeninde toprak olmuşlardı. Gökyüzüne uçtu feryatlar, figanlar. Artık umut vardı. Artık vatanımın da bir geleceği vardı. Milletim, özgürlüğe, hürriyete "Merhaba" dedi. Mumlar yaktık, çıkmaz tüneldeki karanlığımıza; kozamızdan çıkıp bir kelebek gibi gökyüzüne "Çanakkale Geçilmez!" yazdık. Beyaz güvercinler uçuşturduk güneşe, yüreğimizin en kuytu yerinde umutsuzluğu buruşturup çöpe attık. Pamuk ipliği ile bağlı olduğumuz yaşama dört elle sarıldık. İçimizin en dip köşesindeki ümitlerimizin son kıvrımlarına hayat verdik bu zaferle. Kırdık zincirlerimizi, esaretimizi, kelepçelerimizi gecenin en siyahına, yolların en sonuna attık. Gök kuşağı timsali yedi renk olduk vatana. Yaban gülü misali dağlarda hayat bulduk. Çünkü biz kazandık. Bu bir düş değil, mutlu bir sondu.

250 bin şehit verdik bu uğurda. Bir gülüş değil bin gülüş; bir ses değil bin ses; bir mısra değil bin mısra; bir şarkı değil, bin şarkı kaybolmuşluğun acı inleyişlerine teslim oldu. Çok çok genç çağlarında silah arkadaşlarımız, can yoldaşlarımız, ölüme güneş kadar uzak çağlarında "Merhaba" dediler. Binlerce şehit, yitirilmişliğin dipsiz çukurlarında kendilerini buldular. Bizim de gideceğimiz bir menzile bizden önce vardılar. Ama hepsi son nefeslerinde "Vatan sağolsun" dediler.

Ben ve silah arkadaşım o insanlığın unutulmaz zaferinden sağ, ama yarım çıktık. Yani "Gazi" olmuştuk. Bacaklarımın birini, ilk kurşunda ikincisini de son kurşunda kaybettim. Hiç mühim değildi. Bedenimin aşağısını gördükçe gözlerim boğuluyordu okyanuslarda. Ama acıdan ve mutsuzluktan değil zafer sarhoşluğundan. Şimdi ne diyorum biliyor musunuz? Keşke bacaklarımı kaybetmeseydim de toprak olsaydım. Yani vatan olsaydım...

12 Ocak 1916

(TED Koleji Tarafından Düzenlenen Kompozisyon Yarışması İl Birincisi)

Gülbirlik
güler de her şey

Rosense
Sweet Rose

Gülveren

Selahattin ÖZCAN

Adres: Cumhuriyet Mh. Temel Cd.
Çarşıbaşı Bn. No:34 / B - KAYSERİ
(Atatürkçe Kurşun)
Telefon: 0 352 231 95 03

Gülveren Kosmetik Ürünleri

Bir Hikâye

Eski Bir Dost

 Ümit Fehmi SORGUNLU

Sahabiye medresesinin köşesini döner

dönmez karşılaştık. Sarılıp öpüştük. Bir iki hoş beş, hal hatırdan sonra birlikte yürümeye başladık. Gidecek bir yerim olmadığı için onun istikametinde ayak uydurdum. Uzun zamandır görmüyordum onu. Son kez on yıl kadar önce, yine böyle bir kış günü gördüğümü hatırlıyorum. İyi bir arkadaştı. Askerlikte de beraberdik. Acemi birliğinde çavuştu. Çoğu kez angarya işlerden onun vasıtasıyla kurtuldum. Askerlik anılarından, karavanadan söz ettik bir süre.

- Hiç değişmemişsin, dedim.

Oysa çok değişmişti. Son gördüğümde biraz daha toplucaydı. Şimdi zayıflayan bedenine ince pardösü, yuvarlak yüzüne de kalın bıyıklar yakışmamıştı. Oysa bıyık bırakmayı hiç sevmezdi.

- Evlendin mi? Diye sordum.

- İki çocuğum var, dedi.

Sonra derin bir nefes aldı. Gözleri uzaklara doğru dikildi. Bir şeyler anlatıp anlatmamak arası bir kararsızlık içindeydi.

Sahabiye mahallesinin iç taraflarına doğru saptı. Nedense içimden bir ses onunla birlikte gitmemi istiyordu. Konuşacak bir şey de bulamıyordum. Oldum olası havadan sudan bahsetmeyi de hiç sevmezdim. Bir müddet konuşmadan yürüdük. Arkadaşım çok dalgındı. Bir ara önündeki taşı görmeden tökezledi, düşecek gibi oldu. Oysa bir zamanlar futbol oynadığını bildiğim arkadaşım çok çevik birisiydi. Tökezlemesinin ayıbını örtmek ister gibi tüm kabahati ayakkabısına yükledi.

- Bu ayakkabılar da çok sıkıyor dedi.

Ayaklarına baktım. Eskimiş iskarpinler boyasızlıktan iyice kurumuştu. Aceleci bir kişiliğe sahip olduğu için askerdeyken "Telâse memuru" diye lakap taktığımız arkadaşımın böylesi dalgınlığına ve değişmesine bir anlam veremedim. Bunca değişikliğin sebebini öğrenmek istiyor fakat bir punduna getirip

soramıyordum. O telâse memurunun yerini alan, bu duygulu, dalgın adamı bir türlü anlayamıyordum.

- Eee anlat bakalım, ne var ne yok? Bilirsin biz eski dostuz. Hâlâ aynı işte misin?

Diyerek açılmasını istediğimi ima etmeye çalıştım. Sözlerimdeki gizli manayı anladığından mıdır, yoksa anlatmak için fırsat kolladığından mıdır nedir, içini çekerek yavaş yavaş konuşmaya başladı.

- Sorma be birader, ne hâllerdeyim bir bilsen.

Önce karımdan bahsedeyim. İkinci çocuğuma hamileydi. Annemin bildiği bir ebe var. İş yerinde sigortasız olduğum için doğumu ona yaptırılmalı dedik. Keşke yaptırmasaydım. Çocuğu alırken içerde eş midir, parça mıdır nedir bilmiyorum, onu unutmuş. Karımda bir kanama vardır tuttu. Gecenin üçünde Devlet Hastanesine götürdüm. Hemşiresi, memuru bir âlem içinde. Karşımıza bir sürü formaliteler çıkardılar. Karım kan kaybından gidecek, aldran yok. Neyse uzatmayalım, pratisyen bir hekim nöbetçiymiş. O karımın durumunu görür görmez "Ben müdahale edemem, uzman hekimin görmesi gerek", dedi. Müttehassis hekim evinden arandı, gezmeye gitmiş. Cep telefonu cevap vermiyor. Kaldık mı gece yarısı ortada. Karım kıvrıyor, ben bağıryorum. Ambulansla tıp fakültesine gönderdiler. Oradaki bir doktor karımı görür görmez içeri aldı. Ben dışarıda onunla birlikte sancı çekiyor, onunla birlikte ağlıyorum. Ne kadar bekledim bilmiyorum. Nihayet doktor dışarı çıktı. "Tamam dedi sen git, sabah gel. Yapacak bir şey kalmadı." Ne bileyim ben kardeşim.

- Eee sonra... diye sordum merakla.

- Tuttum kuzu kuzu evime gittim. Ertesi gün sabah erkenden fakülteye koştum. Karımın ölüsünü verdiler bana. İki çocuğumla beni bırakıp gitmiş.

- Yapma! Demişim üzüntü ve şaşkınlıkla.

- Evet maalesef, tam bir yıl oluyor.

Hastanede gece müdahale eden doktoru aradım, bulamadım. Hastaneyi terk edip gitmiş, kayıp. Allah'tan ki çocuklara bakacak annem var. Yoksa

hâlim perişandı. Sonra ben karımın üzüntüsüyle bir tuhaf oldum, doğru dürüst işe güce bakamadım. Çıkardılar beni. Şimdi altı aydır işsizim. Bir haftadır eve çocuklar uyuduktan sonra geliyor, sabah erkenden onlara gözükmeden çıkıyor, aylak aylak dolaşıyorum.

Konuşacak bir şey bulamıyordum.

- Neden, diye sordum gayrı ihtiyari.
- Çocuklar çikolata diye tutturdular.

"Tamam alırım" diye söz verdim, alamıyorum. Her gün çikolata gelecek diye yolumu gözlüyorlar. Onlara yalan çıkmamak için bebeler uyuyana kadar dışarıda gezip duruyorum. Çoğu kez gidecek bir yer de bulamıyorum. Dert bununla bitse... Şimdi de ev sahibi, "kaç aydır kira ödemiyorsunuz çıkın" diyor. Geçen ev sahibiyile konuştum.

Dul bir kadın. Tek geçim kaynağı bu evmiş. Askerdeki oğluna da para göndermek zorundaymış. Bana da hak verin, diyor. Ne yapacağımı şaşırđım kaldım. Sen ne dersin?

- Sahi sen ne yapıyorsun? Yine gazetecilik, yazarlık falan yapıyor musun?

Dudaklarımı bükerek gülümsemeye çalıştım.

- Gazeteciliği bıraktım. Ama yazarlık bir tutku bende, dedim.

- Emekli oldun mu?

- Evet, şimdi bir dergi çıkarıyoruz.

Bir bakkalın önünden geçiyorduk. Durdum.

- Müsaade edersen şuradan yeğenlerime bir çikolata alayım dedim.

- Ama, dedi yutkundü. Gerisini getiremedi.

Sessizce başını önüne eğdi. Bakkala girip iki çikolata aldım. Hiç konuşmadan cebine koydum.

- Onlar uyumadan gidip vereyim bari dedi.

Oysa daha akşam bile olmamıştı. Anlaşılan bir an önce eve gidip çocuklarını doyasıya

sevmek istiyordu. El sıkışıp ayrıldık. Bir süre öylece kararsız kaldım. Sonra ara sokaklardan caddeye doğru koşar gibi yürüdüm. Bir kedi çöp tenekesini karıştırıyordu.

Eve gidip yazmalıyım bunu diye üşündüm.

 Osmanlı

MOBİLYA - EV GEREÇLERİ
İmalat ve Paz. San. Tic. Ltd. Şti.

Halil Yardımçı

☎ Mg. : 336 32 20 - 336 41 80 Fax : 336 39 48 Fb. : 311 34 81 - 82
Sanayi Bölgesi 5. Cadde 34. Sokak No. 8 KAYSERİ

ONUR
g i y i m

Tel: (0.352) 330 31 21
320 63 60
320 05 35
Fax: (0.352) 320 56 08

İnönü Bulvarı No. 14/A KAYSERİ

İNANÇ
Mobilya

Arif İNANÇ

Yatak Odası-Yemek Odası
Koltuk Takımları

Eski San. Böl. 3. Cad. 34. Sok. No: 9/A KAYSERİ
Tel : 0.352.320 34 88 Cep: 0 533 712 44 61

Kitaplar bilgi göğünün yıldızlarıdır, onlar olmazsa geleceğimiz daha karanlık olurdu. Okumak yaşamaktır.

Bilgisizlik bir hastalıktır, ilacı da kitaptır.

Dünyada kitaptan daha çok saygı duyulacak biri yoktur.

Kitap insanı, insan da kitabı ölümsüzleştirir.

Beğenilen tek hastalık vardır: okuma hastalığıdır.

Y.Çotuksöke

Kültürümüze Hizmet Edenlerden

Ahmet Hazım ULUSOY

Yrd. Doç. Dr.

Kadir ÖZDAMARLAR

Kayseri Lisesi Milli Eğitim Tarihimizde

önemli yeri olan bir kurumumuzdur. Bir asrı geçen tarihinde hem 'nura koşan' gençler yetiştirmiş ve yetiştirmekte hem de İstiklal Harbi sırasında Medreseden yetişmiş ve Rüştüyeden mezun olmuş kişilere arzu ettikleri takdirde imtihanla vekil öğretmen hakkı verilmiştir. Ayrıca 1924 yılında Tevhid-i Tedrisat Kanunu çıkınca öğretmen açığını kapatmak için meslek derslerinden imtihan açılmış; başarıları öğretmenlik diploması verilmiştir. Öyle zannediyorum ki bunda İstiklal Harbin'de TBMM'nin Kayseri'ye taşınması sırasında, Ankara Lisesi ile Ankara Öğretmen Lisesi öğretmen ve öğrencileri'nin de Kayseri'ye gelip, Kayseri Lisesi'nde eğitim ve öğretime devam etmelerinin etken olduğu bir gerçektir.

Nitekim bu fırsatlardan yararlanıp, ülkemizin varlık ve yokluk mücadelesi verdiği bir dönemde Türk eğitim ve öğretimine hizmet veren nice elleri öpülesi öğretmenler hizmet vermişlerdir.

Develi'de çağdaş okullukluk 1884 tarihinde Develi İbtidaiyesi'nin açılmasıyla başlar. Bu okuldan önce Yukarı Develi'deki *Siva Sitti Hatun Medrese'si* ve Orta Mahalle'deki *Fazilet Medresesi* ile Aşağı Everek'teki *Halasiye Medresesi*; daha sonraları da Şihli Kasabası'ndaki *Hamidiye Medresesi* ile sibyan okulları da denilen mahalle mekteplerinde eğitim ve öğretim yapılmış ve yapılmaktaydı. Geçen süre içerisinde Develi'de okullukluk gelişerek bugünlere gelmiştir. Okulun temelini de öğretmene dayandığı bir gerçektir.

Develi eğitiminde Cumhuriyet'e kadar ve Cumhuriyet'ten sonra şerefle görev alan bazı hocalarımızı tesbit ediyoruz Özellikle bu geçiş döneminde. Mahalle hocalarından Kibritçi Hoca, Nafi Efendi, Yavan Hoca'nın Hafız Salih (?-1926) (2) vb .İbtidaiye ve Rüştüye Mekteplerinde;Rüştü,Hakkı,Ürgüplü Süleyman, İbrahim Subhi (3) Abdulvehap, Nuri, Yakup Kenan (Arıkan) İle Ahmet Hazım (Ulusoy) da uzun süre görev alan ve adlarını hayırla anmamız gereken

eğitimcilerimizdir.Bunlara ilerde bazı ilavelerin de olacağına inanıyorum.

İşte bu öğretmenlerden ele almak istediğimiz de Develi maarifine ölümüne hizmet veren ve 19.asrın önemli âşıklarından olan Develi'li Âşık Seyrani'yi de unutulmaktan kurtaran. *AHMET HAZIM ULUSOY'dur*. Bu yazımızda hem öğretmenliğini, camilerdeki vaazları, edebi çalışmalarını hem de Milli Mücadele'deki halkı aydınlatmadaki irşad görevi ile Develi eğitim tarihindeki önemini ele alıp tanıtacağız.

Ahmet Hazım Develi'nin Abdalbaki Mahallesi'nde İsmail Abdalbaki Efendi ile Ümmühani Hanımın oğlu olarak 1299/1883 yılında doğmuştur.(4) Aile lakabları Mullaogulları'dır. Dedelerinin de müftü olduğu anlaşılıyor. Bundan dolayı namı, öğretmenlik yanıyla birlikte Müftüzade Muallim Ahmet Hazım Ulusoy olarak şöhret bulmuştur.

1909-1911 yılları arasında askerlik görevinde bulunmuştur. Filistin Cephesi'nde görev almıştır. Öğrencisi Taki Cebeci bir yazısında (5) bu konuda şu bilgileri veriyor: *'Hazım Hoca 1.Dünya Harbi'nde Vehip Paşa'nın er ve subay kıyımı hocanın hayret ve nefretle anlattığı hatıralardandı.'*

Bir ara Sarıkamış'ta tabur imamlığı yaptığı belirtiliyorsa da elimizde şimdilik bunu doğrulayacak bilgiler yoktur (6).Ancak askerlikte uğradığı hakaret ve kötülükler H.Ulusoy'un ruhunda derin izler bırakmış, evlenmemesine sebep olmuştur. Ancak bir kız, bir erkek çocuğu evlat edinmiş, bu manevi çocuklarının yetişmeleri için elinden gelen her şeyi yapmıştır.

1948 yılında Develi'de vefat etmiştir. Mezarı *Tirem Mezarlığı'ndadır*. Manzum mezar kitabesini amcazadesi Ahmet Ulusoy yazmıştır.(7)

Zair şüruhi saliha

Candan oku bir fatiha

Hazım Ulusoy yok yatan

Üstad-ı evlad-ı vatan

Evlad-ı iyal endişesi

Yoktur bu irfan güneşi

Tenvir ederdi yurdunu

Yıllarca yaydı nurunu

Seyrani'nin eşarını

Yaydı diriltti namını

Bilgin derin düşünceli

Yüksek temiz emeli

Ahlakı her hali güzel

Ayine-i paki ezel

Eyvah ecel attı yere

Yanmaz mı dil cevhere

Borçdur bize hürmetle yad

Yarabbi ruhun eyle şad

İllerde yad-ı sermedi

Beşler çıkıp tarih dedi

Hazım Ulusoy gitti

Cennet makam eyle ilah

Doğum Hicri : 1299/188

Ölüm Rumi : 1364/1948

Hazım Hoca, ilköğrenimine doğduğu *Abdülbaki Mahalle Mektebi*'nde(8) başlamıştır. Daha sonra Everek'teki Halasiye Medresesi'nde okumuş ve icazet almıştır. Askerlik dönüşü, Develi'de halkın maddi yardımlarıyla 1302/1884'de açılan *Develi Rüştüye Mektebi*'ne girmiş buradan da 1.8.1328 / 1913 yılında mezun olmuştur.

On yıl aradan sonra, gelişen şartlar içerisinde 1388 / 1923 tarihinde Kayseri Lisesi'nde yapılan imtihanla vekil öğretmenlik hakkını kazanmış ve diploma almıştır.

1924 yılında Tevhid-i Tedrisat Kanunu çıkınca; eğitim öğretim bir disipline alınmıştı. Hoca da Kayseri Lisesi'nde açılan meslek dersleri imtihanına girmiş ve asil öğretmenlik diploması almıştır. Bir ara Hoca müftülük imtihanına, Develi *Kuvva-i Milliye Teşkilatı*'nda ortak birçok kararlar aldıkları ve uyguladıkları Numan *Feyzi Cebeci Hoca* ile beraber girmiş, başarmış olmasına rağmen, öğretmenliği tercih etmiştir.

Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemlerinde okullarımızda öğretmen sıkıntısı vardı. Öğretmen okullarından mezun olanlar yanında medreseden icazetli ve rüştiye mezunları Maarif Komisyonları veya Kaza İdare Heyetlerinin imtihanlarından geçip başarılı olanlar yeni açılan İptidaiyelere/İlkokullara muallim/öğretmen olarak atanıyorlardı. Hazım Hoca da böyle öğretmen olmuştur.

Mesleğe 1908'lerde medrese çıkışlı olarak *Develi Mekteb-i İbtidaiyesi* (Dumlupınar İlkokulu)nda başlamıştır. Gerçi bu hizmeti, hizmet cetvelinde gözüküyor. Ancak yıllar içerisinde halef selef olacağı ve İstiklal Savaşı'nın iki madalyalı öğretmeni Yakub Kenan Arıkan'ın hizmet cetveline ve Okul Sicil Defteri'ne bakıldığında bu durum ortaya çıkıyor. Belki de bu hizmet *Develi Kaza İdare Heyeti*'nce verilmiştir. Zira o dönemler zor dönemlerdi. Öğretmen sıkıntısı vardı. Nice aydın kişiler savaşlarda kaybediliyordu. Okullar

öğretmensizlikten, acıdır, bazen de öğrencisizlikten kapanıyordu. Dönemin aydınları için en önemli konu eğitim öğretimdi. İşte Hazım Hoca da bu zor günlerin adamıydı. Göreve başladıktan sonra iki yıl sonra da askere gitmiştir.

Askerlik dönüşü Rüştüye diplomasını alınca ilk resmî hayatına 1.10.1913 (1329) tarihinde 200 kr. maaşla ayrıldığı okula vekil öğretmen (Muallim vekili) olarak başladı.(9) Zaten aynı yılda öğretmen vekilliği ehliyetini almıştı.

4.4.1918 (1334) yılında 300kr. Maaşla *Merkez Numune-i Mekteb-i İbtidaiyesi*'ne nakil oldu.

Askerden dönen öğretmenler olduğu için Hoca tekrar eski okuluna 23.9.1923 (1339) da, nakil olmuştur.

Hazım Hoca burada görevini sürdürürken, Yakup Kenan Arıkan terhis olmuş ve Ankara Öğretmen Okulu mezunu olduğu için 17.4.1926'da Dumlupınar İlkokuluna başöğretmen olarak atanmıştı. Hazım Hoca da 15.5.1926 tarihinde tekrar adı *Merkez İlkokulu*'na çevrilen eski okuluna nakil oldu. 1.9.1926'da asil öğretmen, 1.9.1934 tarihinde de aynı okula başöğretmen oldu.

16.10. 1944 tarihinde 31 yıl hizmetten sonra 3500 kr. maaşla emekli oldu.

M. Taki aynı yazısında bu konuda şu bilgiyi veriyor: *Hocanın uzun yıllar süren feyizli meslek hayatını sınırlayan emekliliği kutlamak üzere, çocuğunu öğrencilerinin teşkil ettiği meslektaşları arasında mütevazi bir toplantı tertip etmiştik.*

Veda konuşması yapmak üzere söz alan hoca ayağa kalktı. Heyecandan sararan yüzü, nemlenen gözleri ve titreyen dudakları ile yaptığı çok uzun, çok veciz ve çok manalı konuşmasını "Eh! Ben böylece unumu eledim, eleğimi astım. Darısı kınayanların başına." diyerek noktaladı. Hazım Hoca, tüm öğrencilerinin belirttiği gibi eğitimciliği ön planda olan bir zattı. Ahlak ve fazilet timsali bir kişiliği vardı. "Hazım Hoca" olarak yaşadı, Hazım Hoca olarak öldü)

Taki Cebeci, hocanın karakterini şöyle belirtiyor: *"Hocanın nevi şahsına münhasır, çizilip çerçevelenmesine zor bir ruh ve karakter yapısı vardı. Gün olur neşeden, gülmekten, kahkahasından geçilmez; gün olur ağzını bıçak açmaz, kimse ile konuşmaz, derin bir tefekkür daldı. Zannediyorum bu mizacının etkisinden kendini kurtaramayan hoca hayatı boyunca bekâr yaşamayı tercih etmişti."* Sınıf içindeki tavrını ise şöyle anlatıyor: *"Rahmetli hocam son derecede nüktedân idi. Bir gün bizim sınıftan Fenesele bir öğrenci hendese (geometri) dersinden kaçmıştı. Hoca ertesi gün öğrenciyi yakaladı.*

Hı oğlum!

Meğer yurdun Fenese

Felek koymuş kafese

Satılacak arsam yok

Neme gerek hendese

dedi. Kösteği kırdın öyle mi, diyerek öğrenciyi sınıf muvacehesinde cezalandırmış, biz de gülmekten kırılıp geçmiştik.

Hazım Hoca haylaz veya tembel bir öğrencinin sol kolunu sol eliyle dövmek mi, yoksa okşama mı olduğu kestirilemeyen bir tempo ile çocuğun sırtını habire tapıklardı." (10)

Daima kendine dikkat etmiştir. "Sevimli çehresini çevreleyen kara sakalı, beyaz sarığı, yakasız gömleği ve şalvarı ile öğretmenliğe başlamış yeniliklere süratle intibak ederek fötürü, kravatı ve ütülü pantolonu ile Osmanlıdan yeni Türkiye Cumhuriyetine geçiş neslinin uygar bir örneği olmuştur."

İlmi, irfanı ve davranışı İstiklal Harbini desteklemesi (11) ona haklı bir şöret vermiştir. Hocanın zengin bir kitaplığı olduğu belirtilir. Ne yazık ki bu güzel kütüphanenin sonu ne olmuştur, meçhulümüzdür.

Hocanın bazen mektuplaşma yoluyla, bazen da ziyaret amacıyla İstanbul'a gelerek birçok fikir ve edebiyat adamlarıyla tanıştığı, sohbetlerine iştirak ettiği anlaşılıyor. Bunların etkisi olmalı ki büyük bir çalışmayla Seyrânî'nin şiirlerini derlemiş "Sanihat-ı Seyrânî, İstanbul 1341" adıyla bastırarak Seyrânî'yi unutulmaktan kurtarmıştır. Bununla yetinmemiş, Dr. Abdullah Cevdet'in yayınladığı İçtihat Dergisi'nde bu şiirlerin bazılarını "Halk Edebiyatı Numuneleri" başlığı altında yayımlatmıştır. (12)

Bir önsöz, 204 şiir bulunan bu eser; Seyrânî hakkında yazılan ilk bilgileri ve şiirleri içerir. Bu eser Develi'de 1979 yılından itibaren yapılagelen "Seyrânî Seminer ve Şenlikleri"ne birçok konuda kaynaklık etmiştir.(13)

Ahmet Hazım Ulusoy Mutlakiyet, Meşrutiyet ve Cumhuriyet dönemlerini yaşamış, geçiş dönemi neslidir. Engin birikimini Develi eğitim ve öğretiminde kullanmıştır. Ayrıca Develi camilerindeki vaazları ile halkı aydınlatmış, ilk Türkçe hutbeyi Everek Cami Kebir'de okumuştur. Düşmana karşı birlik ve beraberliğin gerekliliğinden bahsetmiştir. Böylece irşat görevini üstlenen hoca Milli Mücadele ruhunun canlı tutulması için büyük gayret göstermiştir. Milli mücadele'de Develi'de kurulan Cemiyet-i İslamiye'de görev almış bu cemiyetin

amaçlarını halka anlatmış, bilhassa şehit çocuklarının eğitimi için açılan *Himaye-i Etfal* adlı özel okulda da hizmet vermiştir. Bilhassa milli mücadele aleyhine verilen padişah ve şeyhülislam fetvasına karşı çıkmış fetvanın hükümsüzlüğüne ait ve karşı fetvayı N.Feyzi Hoca ile beraber imzalamışlardır.

Bu hizmetleri yanında Develi'li Aşık Seyrani'yi de unutulmaktan kurtarmıştır. *Sanihat-ı Seyrani* adlı eseriyle hem Seyrani'yi gündemde tutmuş, hem de halk edebiyatına önemli bir katkıda bulunmuştur.(14) Ne yazık ki bu eseri günümüz Türkçe'sine ekler ve notlarla zenginleştirilerek halk edebiyatına kazandırılmadı. Ayrıca hocanın günlüklerini tuttuğu *Not Defteri* olduğunu öğreniyoruz. Bunun da bulunup yayımlanması en büyük dileğimizdir ki belkide Develi kültürü hakkında ne güzel bilgiler vardır.

Ayrıca bu değerli hocamızın adı bir caddeye verilebilir ve adına anma günleri düzenlenebilir. Ruhu şad olsun.

Kaynaklar

1. Bu konudaki ilk bilgiler için bk: Ahmet Gürlek, *Memleketim Develi*, Ankara 1976.
2. Bu konuda yapılan bir araştırma için bk: Dr. Kadir Özdamarlar, Develi Maarif Tarihi, *Kayseri Hakimiyet Gazetesi*, 12.10.1998-02.12.1998
- 3.: Bk, K. Özdamarlar, *agy*.
4. Hazım Ulusoy, *Seyrani Gazetesi*, 8.12.1998. Ayrıca bk. Kayseri İl Millî Eğitim Müdürlüğü Arşivi'ndeki özlük dosyası.
5. M. Taki Cebeci, Seyrani Müellifi Müftüzade Ahmet Hazım Ulusoy, *İstiklal Gazetesi*, 06.09.1954, Bu yazı biraz değiştirilerek, Seyrani'yi Nisyandan/Unutulmaktan Kurtaran Kişi, *Ankara'da Develi Dergisi*.01(4), 11-12/1993, 12-13 adıyla yayımlanmıştır.
6. Hazım Ulusoy'un özlük dosyasındaki belgelerde askerlik işlemleri gözüküyor. Ancak 1909/1325 yılında askere gittiği ve yerine Develi Kaza İdare Heyeti'nin 1329/1917 tarih ve 408 sayılı kararıyla Yakup Kenan Arkan'ın atandığı, Yakup Kenan'ın özlük dosyasından anlaşılıyor.
7. Kadir Özdamarlar, Toprağı İle Ödeşenler: Ahmet Hazım Ulusoy, *Kayseri Hakimiyet Gazetesi*, 19-21.7.2001
8. Dr. Kadir Özdamarlar, *Cumhuriyetimizin 75. Yılında Kayseri Eğitim Belgesel*, Kayseri 1999, s.142
9. Özlük dosyasından.
10. Cebeci, ss a.g.y
11. Coşkun Osman, *İkinci Ergenekon*, Kayseri 1965 ,
12. *İçtihat Dergisi*, 01.08.1930,302
13. O. Coşkun, *age*, 50-5 , Cenani Gürbüz. *Millî Mücadele'de Develi ve Ermeniler*, Ankara 1996 , s.98-99.

ÖSS ADAYLARININ DİKKATİNE

YARIN DIYE BİR ŞEY YOKTUR

Sebnem SAHİN

(1/A 304)

Gece geç saatlere kadar spor haberlerini izledi. Tuttuğu takımın yenilmesini bir türlü hazmedemiyor, hakemlerin yanlış kararlar verdiğini, hak etmedikleri halde penaltı golünü yediklerini de duymak istiyordu ilgililerden. Ancak kendini rahatlatacak bir haberi bir türlü duyamıyordu. O kanal, bu kanal derken saat gecenin ikisini bulmuştu. Birden aklına öğretmenin verdiği ödev geldi. Bu geç saatte yapacak değilim ya bunu, deyip yatağına yattı.

Ertesi akşam, yorgun argın eve döndü. Günlerdir, yarın çözerim diye biriktirdiği testleri bu akşam bitirmeye niyetliydi. Yemekten sonra odasına çekildi. Önce televizyon sayfalarına bakarken bir kanalda "Oscar" ödüllü bir filmin oynadığını gördü. Bu filmi kaçırmamalıydı. Ya testler... Neyse bir gece daha beklese ne çıkardı... Film bittiğinde saat gece yarısını çoktan geçmişti. Doğruca yatağına gitti.

Yorucu bir günün ardından akşam eve geldi. Bu gece artık televizyon izlememeye söz verdi. Biraz dinlendikten sonra odasına çekildi. Dosyasını açıp testleri çözmeye başladığında telefon çaldı. Arayan arkadaşındı. Birkaç arkadaşın bir araya geldiğini aralarında onu da görmek istediklerini söylüyordu. Arkadaşlarını kıracak değil mi? Testler... Canım bir geceden ne çıkar? Nasılsa yarın çözerdi... Gece geç saatlerde eve geldi ve hemen yattı.

Günler, geceler birbirini izledi. Her gece yarına bırakılan testler doğru dürüst çözülemeden sınav günü geldi. Sınavdan çıkarken sınıf arkadaşlarından birini gördü. Ne spora, ne filme zaman ayırdığı için "ot" derlerdi ona. Üstelik geceleri düzenlenen arkadaş toplantılarına da nadiren gelirdi. Hemen yanına gitti. Gözlerindeki ışıltıdan sınavının iyi geçtiği anlaşılıyordu. Arkadaşının "Ne kadar kolay sorulardı değil mi? Bize verilen testlerdeki soruların benzerleriydi sanki... Hiç zorlanmadım" sözleri moralini bozdu. Gözleri doldu. Bir yılı boş yere harcadığını düşünerek etrafa bakınırken okulun girişinde bulunan duvar gazetesindeki bir yazı gözüne takıldı.

"Yarın Diye Bir Şey Yoktur".

Bu Yazı Zirve Dergisi'nden Alınmıştır

Kitaplar

Hiç Solmayacak Çiçeklerdir

Henrik

Hanım ATAY
(11-L 5176)

Sevgili Arkadaşlar!

Ben sizlere ÖSS ve ÖYS'den bir takım öneriler sunmak istiyorum.

ŞU ÜNİVERSİTE DEDİKLERİ

Her sabah erkenden kalkıp, ya okula ya dershaneye gidiyoruz. Dersler, soru çözümleri, dergi, etütler, pekiştirmeler, soru bankası, testler, testler, testler... Eve döndüğümüzde yine onlar. Ama bir günü düşündüğümüzde sanki hiçbir şey yapmamışsınız, günü boş geçirmişsiniz duygusu... Zaman hızla akıp gidiyor. Tamam, ama bu sıkılmışlık hissi de nedir?

Her şeyden önce bakış açımızı değiştirmeliyiz. Hayata, çevremize, derslere üniversite sınavına ve daha pek çok şeye. Çünkü nasıl düşünürsek öyle yaşarız ve nasıl yaşıyorsak öyle düşünerüz.

SINAVLARA PSİKOLOJİK HAZIRLIK!

Ödevlerimizi, çok eksik olduğumuz konuları tamamlamamız gerekiyor, bunu biliyoruz. Çalışmamız gerektiğini de biliyoruz. Ama içimizden gelmiyor ve bir türlü dersin başına oturamıyoruz. Çok kötü... İçinden çıkılmaz bir durum; çalışmak istemiyor ve çalışmıyoruz; ama yine de mutsuzuz.

İster olumlu, ister olumsuz seçin. Seçim yaparken de unutmayın, YAŞAM SİZİN ONU CİDDİYE ALDIĞINIZ KADAR, SİZİ CİDDİYE ALIR. Arkadaşlar tek seçeneğimiz çalışmak, çalışmak, çalışmak. Kendi zekâmızı kendimiz ölçmeliyiz. Kendimizi başkalarından üstün veya alçak görmeyi bırakıp, güçlü ve zayıf olduğumuz yönleri, doğru saptayalım. Bir şeyi başarmanın yolu istemek ve inanmaktan geçer. İstediklerimizi yapabileceğimize inanıyorsak ona göre çaba harcar ve çalışırız.

Hiç kimse bizden daha iyi değildir, ama biz ortaya bir şey koymazsak, biz de hiç kimseden daha iyi olamayız.

KENDİMİZLE HESAPLAŞMALIYIZ!

Üniversiteye hazırlanan arkadaşlarımıza "İyi bir okula girmek istiyor musun?" diye sordüğümüzda Bu sorumuza, "İstemezsek, burada işimiz ne" biçiminde cevaplar alırız. Sanki iyi bir okulu kazanmak, yemek, içmek gibi doğal. Halbuki üniversiteye girmek yönündeki bir istek, kişinin kendi idaresi ile verdiği karar doğrultusunda ortaya çıkar.

Şimdi herkes oturup üniversiteye gerçekten girmek isteyip istemediğini kendine sorsun, sonra da kâğıdı kalem alıp cevabı bir yere yazsın.

Yazmak da nereden çıktı demeyin. Yazmak düşüncelerimizin somutlaşmasını sağlar. Kendimizle hesaplaşmayı becerebilmeliyiz ve bunu dürüstçe yapabilmeliyiz.

Benim önerilerim bu kadar; seçim size bağlı, hayat sizin. Karanlığın en fazla arttığı an güneşin doğacağı zamandır.

BİR ÖYKÜ

Bankada bir hesabının olduğunu düşün. Hesabına her sabah 86.400 dolar para yatırılıyor, fakat bu paranın hepsini akşama kadar harcamak zorundasın, para ertesi güne aktarılamaz. Paranı kullansan da, kullanmasan da hesap her akşam sıfırlanıyor. Ne yaparsın? Tabii ki hepsini harcamaya çalışırsın; hepimiz, zaman adlı bir bankanın müşterisiyiz; her sabah 86.400 saniyeye sahip oluruz. Bu zaman yarına transfer edilemez. Her sabah hesabımız dolar her akşam boşalır. Geri dönüşü yok, saniyeleri şu anı yaşayarak harca, en iyisi bunlarla yatırım yap. Bir senenin değerini anlamak için, sınıfta kalmış bir öğrenciye sor. Bir ayın değerini anlamak için 8 aylık bir bebek doğuran anneye sor. Bir haftanın değerini anlamak için, haftalık dergi çıkaran bir çilekeşe, bir saatin değerini anlamak için, kavuşmayı bekleyen sevgililere sor. Bir dakikanın değerini anlamak için treni kaçıran sürücüye sor. Bir saniyenin değerini anlamak için bir kazayı önleyemeyen sürücüye sor. Bir saniyenin yüzde birinin değerini anlamak için olimpiyatlarda gümüş madalya kazanan koşucuya sor. Her anını değerlendir. Her dakikanı çok özel biri ile paylaş ki, bu kişi zamanına ortak edebileceğin kadar özel olsun.

Unutma zaman hiç kimse için durmaz. Geçmiş zaman tarihtir. Gelecek zaman sırlar, meçhullerle doludur. Sadece "ŞU AN" sana verilen gerçek bir armağandır.

Öykü Sınavı Dershanesinin Rehberlik bölümünden alıntıdır.

Her Sonuç Yürek İster

H.Fikri ULUSOY
(Psikolojik Danışman)

Her şey bir önce olsun, beklemek çok zor...

Düşüncelerimizde bir sabırsızlık belirir sonuca varmak, başarılı olmak için. Sonuca hemen ulaşalım, bir an önce olsun deriz. Oysa ilmik ilmik örnek gerekir istediklerimize ulaşmak için çabanın nakışlarını. Her sonuç sabırla başlar. KÜÇÜK BİR ADIMLA, BİR İNANÇLA ile başlar. Bir düşünür; "Çaresiz kaldığım zamanlarda gider, bir taş ustası bulur, onu seyredirim. Adam belki yüz kere vurur taş. Ama değil kırmak, küçücük bir çatlak bile oluşturamaz. Sonra birden, yüz birinci vuruşta taş ikiye ayrılıverir. İşte o zaman anlarım ki; taşı ikiye bölen o son vuruş değil, ondan öncekilerdir." diyor.

Suyun azminin kararlılığında olması gibi, sonuçlara ulaşmayı da sağlayan ilk adımımızdır. Bugün genç arkadaşlarımızın biraz daha kendilerine güven duymaları gereklidir. Eğer bir problem varsa bunun yapmamakta değil yapmamakta olduğunu bilmeleri gereklidir. Damarlarınızdaki asil kan her türlü olumsuzluğu aşmada, kendine güven ve çabanın ateşi, neferi olmaya hazır yanlarındadır. Yeter ki bu gücün farkında olsunlar.

Hayat sadece başarılarından ibaret değildir. Hatalar, yanlışlıklar, başarısızlıklar da olacaktır. Ama tüm olumsuzluklara karşı

inatla savaşır, yeteneklerimize güvenir ve asla vazgeçmezsek istediklerimize ulaşmak daha kolaylaşacaktır. Olumsuzlukları kendimizi geliştirmek için yeni bir şans olarak değerlendirebiliriz. Hayatta imkânsız olan hiçbir şey yoktur. Yeter ki başarılı olmak için gerekli olan adımları cesurca atalım...

Hayatta engel ve zorluklardan daha kötü olan bir şey vardır ki o da uyuşukluk ve tembelliktir. Hayatın zorluklarından kaçmaya çalışanlar kaçarken uyuşukluk bataklığına yuvarlanırlar.

Bugün genç mezunlarımıza düşen görev, sadece fert olarak düşünmek değil, toplumun refah ve gelişimini sürdürme noktasında azim, kararlılıkla, sabır ve inançla yürümek olmalıdır. ÖSS'yi kazanmak, gerçek hedeflere ulaşmada sadece bir araçtır. Ne eksik ne de fazla. Araçları hiçbir zaman amaç haline getirmeden cesaretle ileriye bakın.

HER SONUÇ SABIR İSTER, YÜREK İSTER...

Kayseri Lisesi bu ruhun ebediyen sürdüğü bir ocak olarak payidar kalacaktır. Bu şerefi taşımamızın mesuliyetini; idrak eden, Türk Milleti'ni daha ileriye taşıma kararlılığını her zaman yüreğinde hisseden ve nura koşan gençler olmanız ümidi ile yolunuz açık olsun. Her zaman bir kıvılcık elma yüreğinizi, yolunuzu aydınlatsın.

SEVEN MOBİLYA

Yatak Odası ve Yemek Odası
Koltuk ve Kanape

İsmail Çeven

Eski San. Böl. 3. Cad. 34. Sok. 7/A
Tel: 0352 320 42 07 KAYSERİ

KONFERANSTAN NOTLAR

Yasemin KİLABORUCU
(11-E 6261)

Sevgili arkadaşlar;

Sizlerle belki de hepimizi ilgilendiren bir konu paylaşmak istiyorum. Atlas Eğitim Kurumları'nın hazırladığı bir konferansa katıldım. Güzel bir programdı. Belki dinlemek, anlatacaklarımdan daha etkili olacaktır. Ama ben bu güzel duyguyu ve konuları sizinle paylaşacağım. Umarım hoşunuza gider. Bir öğrenci olarak beni gerçekten etkiliyor bu konular. Yani ilgimi çekiyor. Bunlar ailelerimizi daha çok ilgilendiriyor ve ilgilendirmeli de...

DERS ÇALIŞTIRMAKTAN NEFRET ETTİREN DURUMLAR

1-) Sürekli "çalış" ifadesi.

2-) Çalıştırmalar esnasında olumsuz duygular yaşatmak. Çalıştırıcı ders anlatmaktan ne kadar sıkılırsa öğrenci de o kadar sıkılır.

3-) Ders çalışmayla oyun ve gezmek gibi doğal eylemlerin olumsuz ilişkilendirilmesi.

KAYGI OLUŞTURAN DURUMLAR

* Aşırı motivasyon. Ailelerin "sen zekisin, başarısın vs." gibi sözleri.

* Koşulsuz sevgi ihlâli. "Eğer başaramazsan yapamazsan, döverim seni vb" sözleri.

BAŞARMA VE ÖNERMEYE DÖNÜK ÖZGÜVENİ SARSAN DURUMLAR

* Başarısını başkasıyla karşılaştırma.

* Başarısızlığından dolayı aşağılama, küçük düşürme

* Başarıyı bir kenara bırakıp başarısızlığın üzerine odaklanmak.

* Mükemmeliyetçi olmak.

EN BÜYÜK SORUN OLANI

Anne-babaların ders çalışmayla ilgili yanlış inanç ve bakış açıları. İnsanlar dünyayı farklı algırlarlar. Bu nedenle her insanın öğrenme stili farklıdır.

1-) Görsel ağırlıklı öğrenme stili.

Dış görüntüleri akıllarında tutarlar. Düzenli ve tertiplidirler. Konuşmayı sevmezler. Onlar için görüntüler önemlidir. Genellikle resimli kitaplara meraklıdır.

2-) İşitsel ağırlıklı öğrenme stili:

Konuşmadan duramazlar. Dünyayı seslerle algırlar. Çok iyi dinleyicidirler. Konuşacak kimse bulamayınca kendi kendilerine konuşurlar. Ders çalışırken müzik dinlemekten hoşlanırlar, başarılıdır.

3-) Kinestetik ağırlıklı öğrenme stili:

Dış dünyayı duygularla, kokularla, tatlarla algırlar. Çok hareketlidirler. Pasaklıdır. Çokdağınıktır. Duygusal. Bir anda öfkelenir, bir anda sakinleşirler. Yemeye içmeye meraklıdır lar. Bu yüzden ileriki yaşlarda kilo problemi çekerler. Beden hareketleriyle öğrenirler. Dokunulmaktan haz duyarlar

* Görseller: Nasıl yatarlarsa öyle kalkarlar.

* İşitseller: Uykuda bile konuşurlar:

* Kinestetik: Yatarken kafa yastıktayken kalktıklarında tam tersidir:?

(PEKİ SEN HANGİ GRUBA GİRİYORSUN???)

OKUL BAŞARISINI VE ÖĞRENME NİTELİĞİNİ ETKİLEYEN DURUMLAR

- Çalışma ortamı ve materyal sağlamak.
- Okula önem vermek (Okul-aile işbirliği)
- Ders çalışma davranışına önem vermek.
- Başarılarını ödüllendirmek.
- Huzurlu aile ortamı (Sağlıklı iletişimin olduğu aile ortamı)
- Sağlıklı aile bireyleri.

MEKAN dürüm kafe

- * Saç kebab
- * Yaprak Döner
- * Tavuk Döner
- * Izgara Köfte
- * Manti

ALO SERVİS: 231 90 45

Cumhuriyet Mah. Millet Cad. No:25/B Belediye Durmaz İşhanı Karşısı KAYSERİ

MİLLÎ MÜCADELE

ve

KAYSERİ LİSESİ

İsmail KARAKUŞ

(Kayseri Lisesi Eğitim Bilim
Uzmanı/Psikolojik Danışman)

Birinci Dünya Savaşı'nın sonrasında

Osmanlı Devletinin imzaladığı Mondros Mütarekesi müttefik devletlerin Türk toprakları üzerindeki emellerine ulaşmaları için, kendilerince, hem hukuki bir temel oluşturmuş hem de iyi bir fırsat vermişti. Bu durumdan yararlanan müttefik devletler özellikle mütarekenin 7. maddesine dayanarak Osmanlı Devleti'nin çeşitli yerlerini işgal etmeye başlamışlardı. Türk topraklarına yapılan bu saldırıların başlamasıyla Türk milleti de bütün varlığı ile kendini savunmuştur. Türk milleti bu dönemde adeta var olma savaşı vermiştir. Bu savaş 2,5 yıl kadar sürmüştür. Silahlı mücadele ile geçen bu dönem Türkiye'de "Milli Mücadele Dönemi" diye adlandırılır. "Milli Mücadele" dönemi Türk eğitim sistemini dolayısıyla eğitim kurumlarını, eğitimcileri, öğretmenleri ve öğrencileri derinden etkilemiştir. Ancak bahsedilen zaman dilimi içinde milli eğitim politika ve programlarında savaş nedeni ile önemli ve köklü bir değişiklik olmamıştır. Bunun yanı sıra düşünce bazında önemli sayılabilecek değişiklikler yaşanmıştır¹. Özellikle M. Kemal Atatürk'ün o dönemde eğitimle ilgili yaptığı konuşmalardan bunu anlamaktayız. Ayrıca bu dönemin eğitimcileri, öğretmenleri ve öğrencileri de milli mücadeleye hatırı sayılır ölçüde katkı sağlamışlardır. Bu yazıda "Milli Mücadele"ye verdiği destekle destanlaşan bir eğitim

kurumundan ve onun fedakâr ve unutulmaz öğrencilerinden bahsedilecektir.

TÜRK "Milli Mücadele"sine öğretmen ve öğrencileri ile destek veren eğitim kurumlarının başında KAYSERİ LİSESİ" gelmektedir. Bir başka deyişle eğitim kurumları içerisinde "Milli Mücadele"yi destekleyen en güzel ve en canlı örnek KAYSERİ LİSESİ'dir. KAYSERİ LİSESİ'nin son sınıf öğrencileri Sakarya Savaşı sebebiyle cepheye gitmeleri ve vatanları için şehit düşmeleri bu desteğin en güzel kanıtıdır. Bu şehit öğrenciler hakkında KAYSERİ LİSESİ'nin 1920 - 1921 öğretim yılı mezuniyet defterinde şu ifade vardır: "Lise son sınıf talebeleri Sakarya Savaşı için cepheye gidip hepsi cepheye şehit düştüğünden bu öğretim yılında okulumuz mezun verememiştir². Bu ifadenin anlamı çok büyüktür. KAYSERİ LİSESİ öğrencilerinin "Milli Mücadele"ye canları ile verdiği bu destek şanlı Türk tarihinde müstesna yerini almıştır. Bugün tarihin sayfalarına adlarını altın harflerle yazdıran Kayseri Lisesi'nin bu kahraman öğrencilerini rahmetle anıyor ve kendileri ile gurur duyuyoruz.

Ayrıca KAYSERİ LİSESİ'nin "Milli Mücadele" döneminde TBMM binası olarak hazırlanması da çok anlamlıdır. 1921 Ağustos'undaki Sakarya Savaşı esnasında her türlü ihtimali düşünen Ankara Hükümeti bir yenilgi meydana geldiği takdirde Kayseri'ye çekilme kararı verilmiş, Büyük Millet Meclisi'nin toplantıları için de şimdiki Kayseri Lisesi'nin binası uygun görülerek gerekli tedbirler ve hazırlıklar yapılmıştır³. Bu örnek de "Milli Mücadele"de eğitim kurumlarının ve dolayısıyla da bu kurumlarında bulunan öğretmen ve öğrencilerin ne denli aktif rol oynadıklarının birer kanıtıdır.

"Milli Mücadele" dönemi Türk tarihinde ayrı bir önem arz etmektedir. Bu dönemde Türk milleti bir anlamda var olma savaşı vermiştir. Her türlü imkânını bu savaşı ve

¹ Cavit Binbaşıoğlu, Türkiye'de Eğitim Bilimleri Tarihi, Milli İRğitim Basımevi, İstanbul 1995, s. 139.

²http://www.kayserilisesi.com/?mod=pages&act=show&id=1.

³http://www.kayserilisesi.com/?mod=pages&act=show&id=1.

mücadeleyi kazanmak için seferber eden Türk milleti, bu savaşı kazanarak tüm dünyaya sonsuza kadar var olacağını ispatlamıştır. Tüm dünyaya yapılan bu ispatta Türk eğitimcileri, öğretmenler, öğrencileri ve eğitim kurumları da üzerlerine düşen vazifeyi başarı yapmışlardır. Bunun en güzel ve en canlı örneği de KAYSERİ LİSESİ ve onun şehit düşen öğrencileridir. Bütün öğretmen ve öğrencilerin bu değerini farkında olarak eğitim ve öğretim faaliyetlerine katılması ve bu şekilde bize Yüce Önder ATATÜRK tarafından hedef olarak konan çağdaş medeniyetler seviyesine TÜRKİYE'yi taşıması gerekmektedir. Bilindiği gibi Türk Milletinin "Milli Mücadelesi" iki aşamadır. Birincisi Türk milletinin silahlı "Milli Mücadele"dir ki, bu mücadele bitmiştir, ikincisi ise Türkiye'nin bilgisizlikle ve cehaletle yaptığı "Milli Mücadele"dir ki, bu mücadele hâlâ devam etmektedir. Anlaşıldığı gibi KAYSERİ LİSESİ "Milli Mücadele"nin birinci aşamasında da üzerine düşen vazifeyi başarı ile yapmıştır. Bugün ise "Milli Mücadele"nin ikinci aşaması olan bilgisizliği ve cehaleti yok etme görevini üstlenmiş ve bu görevini de başarı ile sürdürmektedir. Bunu ülkemize subaylar, bakanlar ve başbakanlar yetiştirerek göstermektedir.

KAYNAKÇA

1. <http://www.kayserilisesi.com/>
2. BİNBAŞIOĞLU, Cavit. Türkiye'de Eğitim Bilimleri Tarihi, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul 1995, s. 139.

İlim

İlim

Bilmektir

İlim

Kendin

Bilmektir.

Yanus Emre

ŞANLI KAYSERİ LİSESİ

*Büyük bir ışık doğdu güzel Kayseri 'de.
Hepsi de gururluydu, hepsi de sevinçliydi
Hepsiyi bağrına bastı Kayseri Lisesi.
Farklı diyarlardan koşup gelen oluşan,
Kardeş, başarılı Anadolu Gençliğini*

*Görüydüm, şanlı Erciyes şahit olmuştu.
Sakarya 'ya gidiyordu Kayseri ordusu
Aman Allah 'ım bu ne büyük vatan sevgisi?
Kimi unutturken Ata 'nın emanetini
Ne yiğitler çıkartıyor Kayseri Lisesi*

*Üzülme artık ey şanlı Kayseri Lisesi!
Bir nesil kahramanca şehit oldu ama dur,
Pırıl pırıl bir gençlik daha bak sana geldi
Üzülme artık, ey nurlu Kayseri Lisesi
Artık senin de gururlanma zamanın geldi*

*Ey ışıkları sönmeyen Kayseri Lisesi
Nasıl yetiştiriyorsun, bu zeki gençliği?
Duyuyorum, bütün öğrencilerin okumuş
Kimileri cumhurbaşkanı, başbakan olmuş
Daha nice başarıya Kayseri Lisesi*

*Yurdumun bütün köşesine yazılmış adın,
Nerede adın varsa, oradadır başarın
Senin asla tükenmez şanlı kahramanların
Bitmez senin başarı dolu bu sayfaların
Başarılarınla yaşıyor Kayseri Lisesi*

*Hepsinde var saygı, hepsi aynı başarılı
Hiç söner mi Anadolu Güneşi sorarım?
Bu nurlu Kayseri Lisesi oldu olalı
Gençlik burada sıcak yuva buldu bulalı
Isıtır Anadolu 'yu Kayseri Lisesi*

*Gururlandırır bizi, tarihimizin sesi
Her yıl dimdik ayaktadır, Kayseri Lisesi
Nice güzellikler yaşattın Anadolu 'ya
Nice güzellikler yaşatacaksın bizlere
Yaptıklarına bin yaşa Kayseri Lisesi*

Mehmet ÇAPAN

(Kayseri Lisesi 1-E)

BENİM OKULUM

*Okulumuzun yeri Kiçikapı,
Müdürüm her zaman okulu bekler.
Şerife Hoca haylazlığı hesaba çeker
Her şeyiyle güzel benim okulum*

*Hayrettin Hoca, yine program mı yapıyor?
Öğrenciler günlerini sayıyor
Yıl sonu yine yaklaşıyor
Her şeyiyle güzel benim okulum*

*Alper Hoca, koçumuzdur, severiz
Nurhan Hoca, bırakmaz bizi ilgisiz
Emine Hoca, yapamıyor bilgisayarsız
Her şeyiyle güzel benim okulum*

*Alparlan Hoca'nın, derdi deneyler
Ali Osman Hoca, için önemlidir ödevler
Vehbi Hoca, der ki yapılmalı görevler
Her şeyiyle güzel benim okulum*

*Mustafa Hoca'nın derdi toplama, çıkarma
Ömer Hoca'nın, elinde atlar, harita
Handan Hoca'nın, kibarlığı ne ala
Her şeyiyle güzel benim okulum*

*İlhan Hoca titizdir, mesleği sever
Handan Hoca, tepe göze dikkat eder
Buket Hoca, biraz modernce giyer
Her şeyiyle güzel benim okulum*

*Yazdığımı beğenmeyen affetsin
Erdem Hoca, aramıza sık gelsin
Allah bize huzursuzluk vermesin
Her şeyiyle güzel benim okulum*

Zehra SUCAN 9-E

HAYATIMIZ FİZİK

Mehmet MERT

(5471/10-A)

Şehirden uzakta çok güzel bir çiftlik varmış ve bu çiftlikte bazı hayvanlar yaşarmış. Çiftliğin

sahibi olan adam, hayvanlarına pek de iyi davranmadığı için sahiplerini pek sevmezlermiş. Fakat adamın zeki bir çocuğu varmış ve çocuk babasının aksine hayvanlarla ilgilenmeyi çok sevdiği için canı hiç sıkılmazmış. Hayvanlara olduğu kadar derslere de ilgisi varmış. Özellikle de Fizik dersini çok sever ve konuları daha iyi anlayabilmek ve unutmamak için yaptığı hareketin fizikle ilgisini düşünürmüş. Örneğin; çiftliğin yanında ki, her gün aynı yerden gelip geçen trene 'Harmonik Tren' adını vermiş. Çünkü tren iki mesafe arasında gidip geldiğinden yani Harmonik hareket yaptığından dolayı trene Harmonik tren diyormuş.

Bir gün de kümesteki tavuklar bir kavgaya tutuşmuşlar ve çocuğun da onları ayırmak için güzel bir fikir aklına gelmiş ve hemen uygulamış. Tavukları öyle kaygan bir zemine götürmüş ki değil kavga etmek, yerlerinden bile kımıldayamamışlar ve böylece kavga etmeyi bırakmışlar.

Günler böyle geçerken bir hafta sonu çocuğun canı atlara binmek istemiş ve atları hazırlayıp binmeye başlamış. Saatler ilerlerken atın yorulduğunu anlayamamış. Çiftlik etrafında sürekli dairesel hareket yapan at aniden durunca çocuk eylemsizlik hareketini yaparak ileriye doğru fırlamış ve bacağını sakatlamış. Neyse ki sakatlığı uzun sürmeden okuluna gelip gitmeye başlamış.

Çocuk okula giderken fizik öğretmeni onları sözlü yapacağı aklına gelmiş. Fakat biraz düşününce aslında harmonik hareket, sürtünme kuvveti, eylemsizlik, dairesel hareket gibi konular sık sık tekrar ettiği için sınavda yapabileceğini anlamış. Sınav sırasında, hayvanlarını, treni, attan düştüğünü hatırlamış ve soruları rahatlıkla cevaplamış. Bütün soruları doğru bildiği için sınıfın 'Fizik Şampiyonu' seçilmiş. Bu güzel gündeki sevinçli haberi ailesine bir an önce bildirmek için hızlıca koşarken kendisine doğru ivmeli hareket yaparak gelen arabanın kendisine çarpmasıyla hayatını kaybetmiş

**İnsan; Akılının
Sınırlarını Zorlamadıkça
Hiçbir Şeye Ulaşamaz.**

A. Ainstein

KUŞ GRİBİ İLE İLGİLİ SIKÇA SORULAN SORULAR

Semra AKYOL
(3-B)

1- Kuş Gribi Nedir?

Kuş gribi bulaşıcı bir hayvan hastalığıdır. Hastalığa sebep olan virüs sadece kuşları ve daha az olarak domuzları enfekte eder. Özellikle hayvanların sıkı temas içinde yaşadığı kümes hayvancılığında çok daha kolay yayılabilmekte ve kısa sürede kümes hayvanları arasında salgıya neden olabilmektedir.

Kuşlarda hastalık iki şekilde görülür. Hastalığın bir şekli orta şiddetle atlatılan; tüylerde kırışıklık ve yumurtlama da azalma olarak görülür. Diğeri ise, ağır patojen özelliğe sahip virüsle görülen şekildir ki oldukça öldürücüdür. Bu virüse yakalanan genelde ilk gün ölür. Şekit ilk olarak 1978'de İtalya'da tespit edilmiştir.

2- Kuşlarla İlgili Nasıl Önlemler Alınır?

Hastalığa maruz kalmış/kalmış ihtimali olan hayvanı mümkün olduğu kadar hızlı itlaf etmek. İtlat edilen hayvanın da mutlaka gömülmesi gerekir. Virüs ısıyla (56°C'de 3 saat ya da 60°C de 30 dk bekletildiğinde ölür.) İyot içeren dezenfektanlarla öldürülebilir.

Virüs bulaştığı hayvan gübresinde soğuk havada 3 haftaya kadar canlı kalabilir. Virüs suda 22°C'lik ısıda 4 günden fazla canlı kalabilirken 0°C de ise 30 gün canlı kalabilir. Ağır patojen özelliğe sahip virüs barındıran hayvan dışkısının 1 gramı 1 mil kanatlı hayvana hastalık bulaştırabilir.

3- Kümes Hayvanlarındaki Salgının Önemi Nedir?

Kuş gribi salgını özellikle ağır patojen olan şekli kümes hayvanlarına ve çiftçilerine oldukça zarar vericidir. 1983-1984 yılında ağır patojen virüsü Pensilvanya'da 17 mil kümes hayvanının telef olmasına sebep olmuştur.

Hastalık bir çiftçiden diğerine veya bir kümesten diğerine oldukça kolay bulaşır. Kanatlı hayvanların dışkılarında ve virüsle bulaşmış tozlarda çok sayıda virüs vardır. Havayla yayılan virüs bulunduğu zaman enfeksiyona sebep olabilir. O havayı soluyan hayvanlar hastalığı kapar. Virüsle kirlenmiş olan malzemeler, araçlar, yemler, kafesler, örtüler, özellikle ayakkabılar virüsü bir çiftçiden diğerine taşır. Hastalığın yayılmasında, mekanik vektör görevi gören kemirgenler de etkili olabilir.

4- Bir Ülkede Kuş Gribi Nasıl Yayılır?

Hastalık bir ülkeden diğer bir ülkeye canlı kümes hayvan ticareti ile yayılabilir. Göçebe kuşlar yabani su kuşları, deniz kuşları ve karakuşları hastalığı bir ülkeden diğerine taşır. Özellikle yabani su ördekleri hastalığa karşı dirençli oldukları için virüsü taşıdıkları ve başka kanatlı hayvanlara bulaştıkları halde hasta oldukları anlaşılmadığından tanınmazlar ve birçok kanatlı hayvana hastalığı bulaştırabilirler.

5- Hastalık Kendisini Nasıl Belli Eder?

İnsan sağlığı için alarma geçilmesinin nedeni ağır patojen olan H5N1 türünün bu salgından sorumlu virüs olarak izole edilmesidir. Özellikle Vietnam ve Tayland'da giderek artmaktadır. Asya ülkelerinde tavuk ve ördek arasında ağır patojen virüsü enfeksiyonun salgın halinde görüldüğü bildirilmektedir.

6- Şu An İçin İnsandan İnsana Bulaşması İle İlgili Kesin Kanıtlar Var mıdır?

27 Eylül 2004 tarihinde Tayland Sağlık Bakanlığı bir grup ailede muhtemelen insana bulaştığı bildirilmiştir. Hastalığın insandan insana geçişi ile başka bulgular da tespit edilmiş, ancak hastalığın aile içinde sınırlı kaldığı, yakın çevreye yayılmadığı tespit edilmiştir.

7- İnsanlarda H5N1 Suşu İle Sıkça Enfekte Olur Mu?

H5N1 ile enfekte olan ilk vaka 1997 yılında Hong Kong'da rapor edilmiştir. İlk salgıda 18 kişi enfekte olmuş ve bunlardan altısı ölmüştür.

1 tanesi tarlada kuşlarla temas ettiği için 17 tanesi canlı hayvan satılan dükkan çalışanlarıdır.

8- Son Rapor Edilen Kuş Gribi Salgınlarının Hepsini İnsanlar İçin Tehlike Teşkil Etmekte midir?

H5N1 suşu ile gelişen salgılar insan sağlığı açısından önem taşımaktadır. Ancak hastalık oluşturma riski düşük olan bu suşun bile 6-9 ay içerisinde mutasyona uğrayabileceği gösterildiği için kümes hayvanlarındaki salgıların dikkate alınması gerekiyor.

BUSE GELİNLİK

Satılık
Kiralık
Gelinlik
Tuvaletler
ve Özel Dikim

Gökhan ONAT
(0:535) 51182 81

Tel: (0.352) 231 56 58 - 222 92 38
Cumhuriyet Mah. Bankalar Cad.
Ender İş Merk. No: 42 KAYSERİ

Genç Tablolarımızdan

Bir Yaprak

İhsan KETİN

İHSAN KETİN KİMDİR?

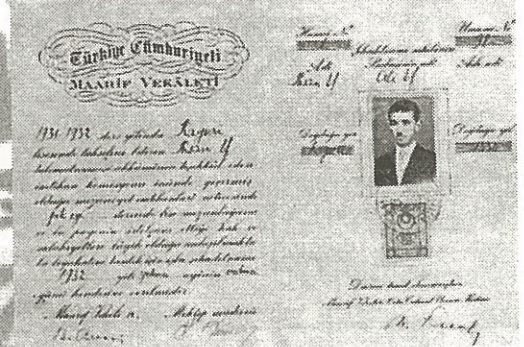
- 1) Kayseri Lisesi mezunu bir bilim adamıdır.
- 2) Türkiye'de modern anlamda jeoloji biliminin kurucusudur.
- 3) Modern Türkiye'nin kurulmasında eğitim için 1930'ların kurucusudur. Almanya'ya gönderilen öğrencilerden biridir.
- 4) Kayserili İhsan'ın volkanik Erciyes Dağı'nın taşlarını incelemeye başlayan doğa sevdası, ona 55 yıl boyunca Türkiye'nin dağlarına, tepelerine, nehir yataklarına bakmasını bilen gözler kazandırmıştır.
- 5) İhsan Ketin'in yaşamını belirleyen iki unsur vardır. Bunlar:
  - a) Erciyes'e olan sevdası,
  - b) Mustafa Kemal'in umut bağladığı gençliğin yetişmesinde eğitime verdiği önemdir.
- 6) Kişiliğinin gelişmesinde önemli katkılar sağlayan anneannesi Hatice Hanım öğretmeni Yümnü Tolgay, Kayseri Valisi Ali Vefa Bey ve Kayseri Lisesi müdürü Yusuf Kazım Könü'dür.
- 7) Kayseri Valisi Ali Vefa Bey, Kayseri Lisesi'nde parasız yatılı bursu sınavına girmesini sağlamıştır.

8) Kayseri Lisesi müdürü Yunus Kazım Könü de Milli Eğitim Bakanlığı'nın açtığı yurt dışı bursu sınavına girmesi için teşvik etmiştir.

9) Sınavı kazanarak 1932'de Almanya'ya burslu olarak gönderilen 5 öğrenciden biridir.

10) Almanya'da Hans Cloos Ketin'e "kayalarda gizlenen gerçeği bulup çıkartmanın ek yolunun "tabiata gitmek olduğu öğretmiştir ona. Yer biliminin nasıl yapılması gerektiğini öğreten Cloos olmuştur.

11) Almanya'dan döndüğünde İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Jeoloji Enstitüsü'nde asistanlığa atanmıştır.

12) 1938'de göreve başlayan Ketin, Osmanlı devleti sınırları içinde doğup doktora olan "İLK JELOG" DUR.

13) Onun görüşlerinden hareket eden öğrenciler, Türkiye'nin iki önemli kırık çizgisinden biri olan Doğu Anadolu fayını keşfetmiştir.

14) 1948-1952 yılları arasında Kuzeydoğu ve Güneydoğu Anadolu'daki haritalama çalışmalarına devam eden Ketin 1950-1951 ders yılını ABD'de John Hopkins Üniversitesi'nde geçirir. 1953 yılında da İstanbul Üniversitesi'nden ayrılarak yeni kurulmakta olan İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi grubuna Profesör İhsan Ketin "bir şeye inanmak için değil inanmamak için bakmayı" kendine bilim ilkesi edinmiştir.

Türkiye jeolojisini disipline etmiş,

belirli esaslara oturarak kendisinden sonra yapılacak olan araştırmalara temel ve bir dereceye kadar da güzergâh tayin etmiştir. "Ketin Ekolünü" kurmuştur.

Uluslararası Avrupa Tektanik haritası'nın Türkiye kısmını hazırlamıştır.

Doksan dan fazla makalesi, çevrileri ve ders kitapları vardır.

Kitapları:

Umumi Jeoloji, Yapısal Jeoloji, Türkiye Jeolojisi

Genel Jeoloji'dir. (Bu kitabı bizzat mezun olduğu okul,-Kayseri Lisesi Kitaplığına şükran duygularını belirterek imzalamış ve hediye etmiştir.)

Ketin'in Ödülleri ise şunlardır:

1) Türkiye Jeoloji Kurumu 1981'de düzenlediği Ketin Sempozyumu'nda "Hamit Nafiz Pamir Hizmet Ödüllü" vermiştir.

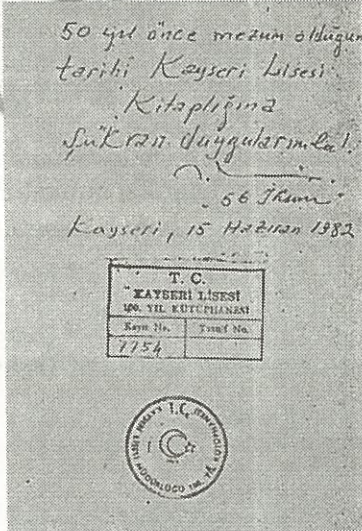
2) 1981'de TÜBİTAK'ın "Bilim Ödüllü"nü almıştır.

3) 1984'de "Geological Society of London" tarafından şeref üyeliğine seçilen Ketin'e 1988'de Gustov-Steinmann Madalyası verilmiştir.

4) 1988'de Bonn Üniversitesi onur doktorası verilen Ketin, 1988'de Amerikan Jeoloji Topluluğu onur üyesi olmuştur.

5) 1990'da Bulgaristan jeoloji Topluluğu Onur üyeliği verilmiştir.

Kısacası, Hocası Cloos gibi, pek çoklarına jeoloji aşkı veren İhsan Ketin, araştırmacı, bilimci ve öğretmen yönleriyle öğrencilerine en güzel örneği kendi yaşamıyla vermiş cumhuriyet aydınlarımızdan biridir.

BİRİ ATEŞİMDİR, BİRİ KÜLÜMDÜR

*Kara bahtım bana, iki hâl sunar,
Biri hayâlimdir, Biri düşümdür.
Köz olan sinemde, iki dal yanar,
Biri yüreğimdir; biri gönlümdür.*

*Yiğide mekândır, şu yüce dağlar,
Dağların ardında bir ceylan ağlar,
Birbirinden özge, iki sel çağlar;
Biri vicdanımdır, biri duygumdur.*

*Bir uğursuz hırsız bağında gezer,
Uç veren çitilin, başını ezer.
Başının üstünde, iki yel eser,
Biri isyanımdır, biri öfkemdir.*

*Çilesi olana, bu dünya dardır,
Kimine pervane, kimine nârdır.
Birbirine "karşıt", iki el vardır,
Biri ecelimdir, biri canımdır.*

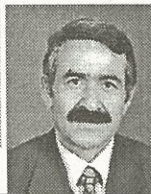
*Şu gönül her mevsim bir tohum eker,
Yetişen ürünü, pazara döker.
Benim zahmetimi, iki kul çeker,
Biri kalemimdir, biri silgimdir.*

*Kimi selâm verir; hâlimi sorar,
Kimi günahımı; suçumu arar.
Sağımı, solumu, iki kol sarar,
Biri düşmanımdır; biri dostumdur.*

*Yiğide vurmuşlar: "Vay arkam!" Demiş,
Arkası olmayan "ayyayı" yemiş.
Yaradan bağima, iki gül dikmiş,
Biri evlâdımdır, biri yârımdır.*

*Beni söyletmeyin beyler, bacılar.
Dilimden dökülüp dertler, acılar.
Sazımın üstünde, iki tel çalar,
Biri içirimdir, biri dışımdır.*

*Berkus der ki; her can, borcunu öder,
Bu kadar konuşum, gerisi yeter.
Kavaktan yukarı, iki yol gider,
Biri kaderimdir, biri şansımdır.*

05.03.2002
Seyit TEKİN
(Fizik Öğrt.)

KANAYAN YARAMIZ

DİL

Erol KARACAN (3-D)

Dil, bir toplumun hem geçmişini hem de geleceğini yansıtan düşünce ürünüdür. Bir nevi dil toplumun aynasıdır.

İnsanların sahip olduğu dili korumaları ve geliştirmeleri gerekir. Çünkü globalleşen ve iletişimin hızlı olduğu şu dünyada dilin önemi artmaktadır.

Dünyadaki diller sürekli değişim ve gelişim içerisinde. Biz de kendi dilimizi geliştirmeliyiz buna bakmamız, bunun için beyin fırtınası yapmamız gerekir. Dilimizi geliştirmek istiyorsak, öncelikle bu düşünce ürününün kaynağının neresi olduğu, ne gibi değişimler geçirdiği ve bunların sonucunda neler olduğu tespit edilmelidir. İnsan gibi dil de bir seyahat ister değil mi? Dilimizin konuşulmuş olan veya şu anda konuşulduğu beldeleri tek tek gezip dilin kullanımını kıyaslamalıyız. Yani bir Divan-ı Lügat-it Türk oluşturmamız. Kaşgarlı Mahmut gibi, bir Seyahatname yazmalıyız Evliya Çelebi gibi. Hazıra konmanın, çalışmadan kazanmanın çoğaldığı şu dönemde bu işi gerçekleştirmek belki de tarihe geçer. İşte bu konuda hassas olmak gerekir.

Toplumumuzun dil konusunda detaylı bir şekilde aydınlatılması, arı Türkçemizi kullanmaya teşvik edilmesi, marketlerin ve bakkalların adlarının yabancı kelimelerden arındırılması gerekir. Bu da ülkemizin dil alanında çalışma gösteren kurum ve kuruluşlarına düşmektedir.

İngilizlerin Shakespear'ine sahip çıktığı gibi, Hindistan yerine onu tercih ettiği gibi biz de edebiyatımıza sahip çıkmalıyız. Yazarlarımıza dili geliştirme alanları sunmalıyız, onların varlığıyla sevinip, övünmeliyiz. Bugün hafife aldığımız Yunus Emre, Karacaoğlan gibi edebiyatımıza katkısı olan kişileri derin bir şekilde araştırmalıyız. Yani bir tür bağlantı gerçekleştirmeliyiz.

Maalesef edebiyatçı diye nitelendirdiğimiz insanlar başka mecralara kayıyorlar. Kendilerini edebiyata vermiyorlar. Kendi işini yapmayı ülkemizin o güzel tarihi uydurma sözlerle karalayıp, birilerinin maşası olmayı tercih

ediyorlar. Edebiyatçı olmaya, dili geliştirmeye ne hacet. Onlar zaten işini yapıyor değil mi?

Dildeki soruların köküne inilmeli, ıslahat değil inkılâp yapılmalıdır. Osmanlı'da bir zamanlar sorunlara yüzeysel çözümler buldu, inkılâp yerine ıslahat yaptı, yumdu gözünü, gözümü açayım diyene kadar da devlet yıkıldı. Sorunlara köklü çözümler getirilmezse bir gün dilimiz de aynı Osmanlı gibi yıkılır.

Ülkemizde bir insan günde 300-500 kelimeyle iletişimini sağlıyor. Okullarımızdaki kitaplar kelime sayısı 700'lere ancak varabiliyor. Elalem 5000-6000 kelimeyle konuşur. Biz ise tam tersi. Okullarımızdan sorumlu kuruluşlar da halen ne yaptığını bilmez halledir.

Memleketimizde bir de güzel Türkçemizi katleden insan sayısı oldukça fazladır. Sözde sanatçı diye nitelendirilen, 3-5 kelimeyle, kelime oyunuyla sahnelere çıkan ve bazı kurum ve kuruluşlarca idare edilen, hakeza TV'lerde en baş listelerde yer alıyor.

Gülben Ergen ablamız çıkıyor. Senin yerden ayacağını kescem diyor, Özcan Deniz çıkıyor, yine aynı. Değişen bir şey yok.

Bir sürekli gelişen ve iletişimin arttığı bir dünyada yaşadığımız için dilden dile kelime geçmesi normaldir. Zaten bunun olmadığını söyleyen yalan söylemiş olur. Buradaki amaç, bize uygun olanları ince eleyip sık dokuduktan sonra Türkçe karşılığını da bularak dilimize kazandırmaktır.

Türk Dili adına başta kurum ve kuruluşları bilinçlendirmek, dil adına konferanslar, seminerler vermek, dili aktarıp geliştirecek edebiyat ürünlerini ön plana çıkarmak gerekir. Ama en önemlisi de şudur: "Dilimizin ne kadar değerli ve sağlam yapıya sahip olduğunu bilip, bu işlere öyle başlamalıyız". Adeta savaşmalıyız. Çünkü savaşta her şey mübahdır.

Unutmayalım ki, kaleyi içeriden fethetmek daha kolaydır. Gelin, biz de dilimizi içimizde halledelim. Bu fethi tamamlayalım. Siz ne dersiniz? Dilimizi bırakalım mı, yıkılsın mı?

Erhan
Kundura

- * Bay ve Bayan
- * Spor Ayakkabısı
- * Çanta ve Terlik
- * Çeşitleri

Mehmet Ali - Erhan Sarı

Kapalı Çarşı Gazel Sok. No: 38
Tel: 0.352 222 29 11 KAYSERİ

BİR ANNENİN GÖZYAŞLARI

Eyvallah kocakarı keyiflerin gıcır mı?

Bugün haraç günüdür; birkaç papel hazır mı?

-Oğul ben bir anneyim anlamadım sözünden,
İnsan ayrı düşer mi? Atasının sözünden.

Konuşma hiç boşuna baktım akan selinden,

Çektiğim yeter artık zehir saçan dilinden.

Bu sözlerim sanadır ne diye gülüyorsun?

Bir hiç için boş yere anneni üzüyorsun.

-Bunak oldun boşuna geçti kafa kağıdın,

Güzel konuş diyerek bitmez oldu ağtın.

-Oğul uyan sahip çık; Kültürüne özüne,
Satma kendi kendini başka dilin sözüne.

Tarihimiz diliyle geleceğe uzanır,

Bil ki yarın anlamaz, oğlun senden utanır.

Boyunduruk takmayı kolay mı sanıyorsun?

Esarete gül diye sen niye kanıyorsun?

Dikenleri batınca çok acıtır canını,

Gün gelir acımadan satın alır kanını.

-Usandım bu sözlerden kaçınıcı asırdayız,
Out(!)ettik - Türkçe'yi haberin yok pırdayız.

-Oğul bunca sözüme hala ısrar edersin,

Ömrüme kırlar gibi dolan bir tek kedersin.

Uyan artık uyan ki! Türklüğün şaha kalksın,

Ay yıldızın göğsünü kor ateş gibi yakсын.

Koca oğlan git artık! çek git kendi yoluna,

Sütüm sana haramdır; dönmez isen aslına.

-Ana ben bu sellere kapılmış gidiyordum,
Kendimi bulmak için bin dilek diliyordum.

Sen ağlama ne olur; ben anladım hatamı,

Ver öpeyim elini hatırladım atamı.

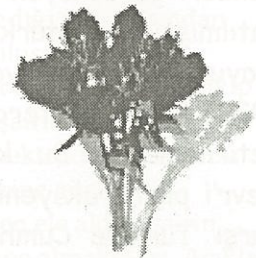
Bundan sonra sözüm söz: kaybetmem hiç kendimi,

Dilime inşa ettim Türkçe ile bendimi.

Sergül VURAL

(Okul Aile Birliği Başkan Yardımcısı)

Not: 2003 yılında ANASAM meslek birliği'nin düzenlemiş olduğu "Kültürde Öze Çağrı" Konulu yarışmada 3. lük ödülü almıştır.

KİTAP TANITIMI

ŞU ÇILGIN TÜRKLER

Kadriye GÖZELER

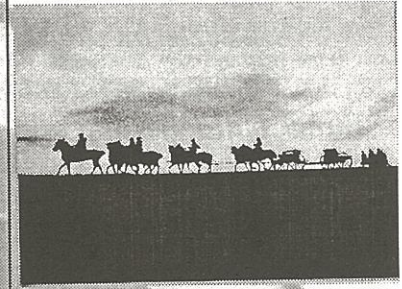
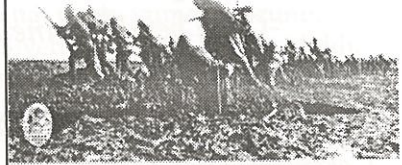
(3-D 464)

Yunan işgaline karşı, aydınların, subayların ve vatansever halkın direnişi gittikçe artıyordu. Türk milleti kurduğu milli teşekküllere elindeki imkânlar ölçüsünde düşmana karşı koşuyordu. Kurtuluş yolu arayan bazı aydınlar, Atatürk'ün sözleriyle; anlaşma devletlerini gücendirmeden bir çözüm yolu bulmaya çalışıyorlardı. Çünkü İstanbul'daki dar çehreli beyinler bu devletlerden yalnız biri ile bile başa çıkılamayacağını düşünüyorlardı. İstanbul'la aynı düşünen bir kısım halk ve aydınlar, hilafet ve saltanatın dokunulmazlığını koruyarak İngiltere ya da Amerika'nın himayesinde yaşamayı en uygun yol olarak görüyorlardı. Bütün bunlara rağmen, yokluklar içinde engin denizlere bakan, modern düşünen, Türk Milleti'nin bağımsızlık mücadelesi devam ediyordu.

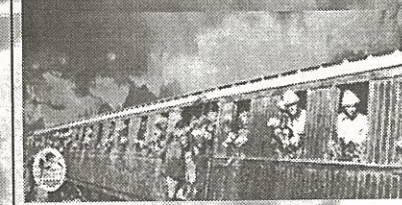
Kurtuluş Savaşı'nın dört aşamasının sefâlet içinde büyük başarılarla kazanılışının anlatıldığı bu eser aynı zamanda Mustafa Kemal ve arkadaşlarının, TBMM'deki İttihat ve Terakki hilafet ve Enver Paşa yanlılarının bütün uğraşlarına karşı gösterdiği mücadelenin uluslararası hukuka uygunluğunun tescillenmesini sağlamışlardır. Halkın büyük taarruz sonunda topraklarına kavuşması görülmeye değer halk vatan topraklarının düşman işgalinden kurtuluşunu seviyeli bir coşkuyla kutlamıştır. Günümüzde de Türkiye Cumhuriyeti'ni parçalamayı amaçlayanların büyük hedefi olan Yunan Megalo ideası suya düşmüş boğulmuşlardır.

Türk Milleti'nin varoluş mücadelesinin aşama aşama anlatıldığı bu kitap okuyucularında unutulmayacak milli duyguların yeniden canlanmasına neden oluyor. Eserde bir milletin 19 Mayıs 1919'da başlayan ve dünyada eşi benzeri görülmeyen şanlı mücadeleye yaşlısıyla genciyle katılmıştır. Atatürk'ün ve arkadaşlarının Samsun (19 Mayıs 1919) başlayarak İzmir'in kurtuluşuna (9 Eylül 1922) kadar gösterdiği zorlu mücadele daha güzel dile getirilemezdi. Bu kitap belgeleriyle, son zamanlarda Sevr'i pişirerek yeniden önümüze getirmeye çalışanlara karşı Türkiye Cumhuriyeti'nin bağımsızlığının en kesin kanıtıdır.

Dönmeyi düşünmediler...

Bu bir yolculuk değil şehit olma rihleti,
Hayallerde hala o gidişin mehabeti...
Yürüdüler bir koya az ilerde son durak,
Ne tasa ne keder her birisi şen çakrak...

-Edebiyat Öğretmeni-

VEDAT ALİ TOK ve GÜL ARZUSU (NA'T TAHLİLLERİ)

Bekir OĞUZBAŞARAN

KİMDİR?

Kayseri'de 2005'te Laçın Yayınları arasında birinci baskısı yapılan eserin arka kapağında yazar şu cümlelerle

tanıtılmaktadır: "1966 yılında Kayseri/Pınarbaşı/ Büyük Karamanlı köyünde doğdu. İlk, orta, lise ve yüksek öğrenimini Kayseri'de tamamladı. 1988 yılında Fen-Edebiyat Fakültesini bitirdi. Aynı yıl edebiyat öğretmenliğine başladı. 1996 yılında Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eski Türk Edebiyatı Ana Bilim Dalında Prof. Dr. Cihan Okuyucu'nun danışmanlığını yaptığı teziyle yüksek lisansını bitirdi. Şu anda Berceste Dergisinin yayın danışmanlığını yapan Vedat Ali Tok'un daha önce de Espiye Gündemi, Yağlıdere'nin Sesi (Espiye ve Yağlıdere Giresun'un ilçeleridir. Yazar buralarda ve Tirebolu'da uzun yıllar edebiyat öğretmenliği yapmıştır.) gibi bazı yerel gazetelerde haber müdürlüğü ve yayın danışmanlığı görevlerinde bulundu. Şiir ve yazıları bazı gazetelerle Berceste, Yeniden Diriliş, Erciyes (Kayseri), Uzun Sokak (Trabzon), Bilge (Ankara), Somuncu Baba (Darende) Yeni Dünya, Sarmaşık Kültür (İstanbul), Bizim Külliye (Elazığ) gibi dergilerde yayınlanmaktadır.

Hâlen Kayseri Lisesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği görevini de sürdüren Vedat Ali Tok'un bundan başka yayınlanmış; Türk Şiirinde Hz. Muhammed (SAV) (1997), Şiir Terimleri/ Nazım Tür ve Şekilleri (1998), Açıklamalar ve Örneklerle Edebî Sanatlar Ansiklopedisi (2005) isimli kitapları bulunuyor."

GÜL ARZUSU (NA'T TAHLİLLERİ):

Tarihte makarr-ı ulemâ (bilginler yatağı) olarak da bilinen Kayseri'nin önemli

yayınevlerinden Mehmet Çelebi'nin yönetimindeki Laçın Yayınları'nın 84.sü olarak orta boy 344 sayfa hâlinde basılan ve birinci baskısı Eylül 2005'te okuyucusuna sunulan eserin kapak tasarımı yazarın ağabeyi akademisyen Fuat TOK tarafından yapılmış. Yazar, eserini sebeb-i hayatı babasına ve küçük yaşta kaybettiği kızına şu sözlerle ithaf etmiş: "Bu kitabı yazmam esnasında Hakk'a yürüyen babam Hacı Abdullah'ın ve cennete kavuşmak için acele eden kızım Muazzez Elif'in aziz hâtıralarına..."

Kitabın başında bir çeşit takriz sayabileceğimiz Erciyes Üniversitesi öğretim görevlisi, yazar-şair Bekir Oğuzbaşaran'ın "Naatları Okurken" başlıklı yazısı yer alıyor. Kitabın içindekiler bölümüne göz attığımızda şunları görüyoruz: Önsöz ve Girişin başına benim de çok sevdiğim, son derece yaygın, fakat birçok yerde yanlış biçimleri ile yer alan kime ait olduğu belli olmayan şu beyit epigraf olarak konulmuş: *Muhabbetten Muhammed oldu hâsil / Muhammedsiz muhabbetten ne hâsil.* Bunu Na't başlıklı kısa bir metin takip ediyor. Bu metnin ara başlıkları; "Mevlid, Vasıfları, Mucizeleri, Miraç, Hicret, Sefaat-nâme" şeklinde sıralanmış.

Kitabın kapağında çölden doğan bir büyük gül (Şah Gül) motifi bulunmaktadır. Bunu şakku'l-kamer mucizesine işaret eden ikiye bölünmüş ay motifi tamamlamaktadır. Bilindiği gibi gül, Peygamberimizin remzidir. Hilâl ise İslâm'ın. O Gül'e de Hilâl'e de canımız kurban...

Bundan sonra kitabın kahir ekseriyetini Na'tlar adlı bölüm teşkil etmektedir. Kitabın sonunda iki sayfalık bir bibliyografya bölümü de bulunmaktadır. Önceden hesap edilmediği halde, ister tesadüf deyin, isterseniz tevafuk veya tetabuk deyin kitapta Yûnus Emre'den Nurullah Genç'e 63 Müslüman Türk şairinin birer naatı tahlil edilmektedir. Bu durum karşısında insan şu sözü hatırlamadan edemiyor: Söyleyene değil, söyletene bak. Merhum Üstad Necip Fazıl'ın *Esselâm* (Mukaddes Hayattan Levhalar) adlı eseri de Peygamberimizin yaşadığı yıl sayısından kinâye olarak 63 şiirden oluşmaktaydı.

Kitaptaki örnekler kronolojik bir sıra takip etmektedir. Yazar, bu 63 şairin ön plânda gelen bir naatının metnini vermekte, daha sonra bu naatı yerine göre şerh, yerine göre tahlil etmektedir. Bunu yaparken ele aldığı şairin yaşadığı dönemi göz önüne almaktadır. Açıklama metni içinde aynı şairin varsa başka naatlarından

da örnekler vermektedir. Her bölüme orijinal bir ad koyması da kitabı daha da ilgi çekici hâle getirmektedir.

Öncelikli anlamı Peygamberimizi övmek maksadıyla yazılmış şiir olan naatları açıklamak için en başta bu şiirlerde telmih veya iktibas edilen âyet-i kerime ve hadîs-i şeriflerden faydalanmakta, bunları dipnotlarıyla da takviye etmektedir.

Tabii şiirleri açıklarken edebiyat bilgilerinden, şiir sanatından ve edebî sanatlardan yararlanmak da takip ettiği usullerdendir. Bundan dolayı Gül Arzusu hem dînî hem de edebî bir gayreti ifade etmektedir. Bana göre bu kitap hem bir şiir incelemesi, tahlili, tefsiri, yorumu, şerhidir, hem de içerdiği İslâmî Türk şiiri örneklerinden dolayı bir dînî ve tasavvufî şiirler güldestesisidir. Eserde sadece manzum naat örneklerine yer verilmiş, herhangi bir mensur naat örneğine ise yer verilmemiştir. Aslında yazar, eser okunduğunda da anlaşılacağı üzere, Türk şiirindeki bütün naatları bir araya getirmek gibi bir amaç da taşımamaktadır. Yine de Müslüman olan ilk atalarımızdan bu yana bin yıllık İslâmî Türk edebiyatı geleneğinin belli başlı ve ünlü naatları bu kitapta ele alınmıştır.

Peygamberimize karşı olan hasret duygularımızı, özelemlerimizi ifade eden Gül Arzusu'nda şu şairlerimizin naatları açıklanmıştır: Yûnus Emre, Şeyyad Hamza, Süleyman Çelebi, Yazıcıoğlu Mehmed, Eşrefoğlu Rûmî, (Dede Ömer) Rûşenî, Zâtî,

Fuzûlî, Taşlıcalı Yahya Bey, Şemseddin Sivasî, (Mehmed) Muhyî, Seyyid Nizamoglu, Hâkânî, Sultan Ahmed Han (Bahfî), Ganî-zâde Nâdirî, Aziz Mahmud Hüdâyî, Abdülehad Nûrî, Niyâzî-i Mısırî, Neşâtî, Nâbî, (Buhûrîzâde Mustafa) İtrî, Bursalı İsmail Hakkı, Yahyâ Nazîm, Bursalı İsmail

(Beliğ), Sezâ-i Gülşenî, Neylî, Neccarzâde Şeyh Rızâ, Salâhî-i Uşşâkî, Şeyh Gâlib, Leylâ Hanım, Ahmed Kuddusî, Seyrânî, Hersekli Ârif Hikmet, Şeref Hanım,

Ziya Paşa, Muallim Naci, Ferit Kam, Ali Ekrem Bolayır, Mehmet Âkif Ersoy, Osman Kemâlî, Hasan Basri Çantay (Şeydâ), Yaman Dede, Ârif Nihad Asya,

Kemal Edip Kürkçüoğlu, Necip Fazıl Kısakürek, Osman Hulusî Efendi, Ali Ulvi Kurucu, Faruk Kadri Timurtaş, Gökhan Evliyaoglu, Turgut Uyar, Bekir Sıtkı Erdoğan,

Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu, Sezai Karakoç, Abdullah Satoğlu, M. Fethullah Gülen, Mehmed Aslan,

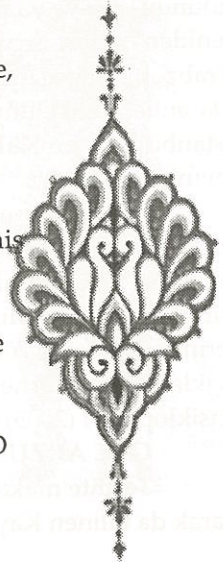
Muhsin İlyas Subaşı, Yahya Akengin, Mustafa Miyasoğlu, İbrahim Şahin, Mustafa İslamoğlu ve Nurullah Genç.

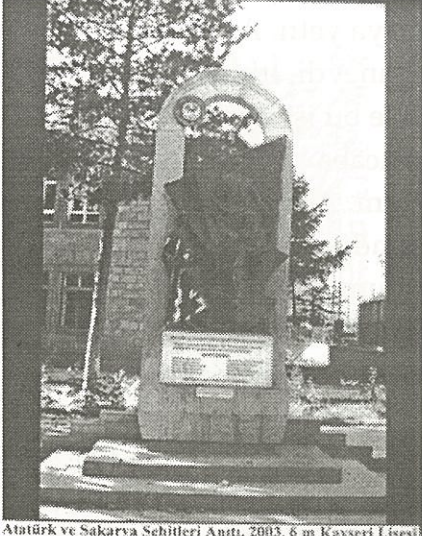
Milletimizin dînî duygu ve düşüncesini, hassasiyetini en güzel ifade eden şairlerimizden biri hiç şüphesiz Yûnus Emre'dir. Onun şiirleri sehl-i mümtenî özelliği taşımakta yediden yetmiş yediye, ümmîden, âlime kadar herkesin kafasında ve gönlünde yer etmektedir. O "Adı güzel, kendi güzel Muhammed" i de en iyi anlatanlardan biridir. Yâ Muhammed canım arzular seni, sözü ile milletimizdeki Peygamber sevgi ve özlemini ebedî bir biçimde dile getirmiştir. Yazarın kitabına isim koyarken Yûnus Emre'nin bu mısraından da esinlenmiş olabileceğini düşünüyorum.

Kitapta yer alan isim listesinden de anlaşılacağı üzere naatları incelenen şairler arasında padişahlar, devlet adamları, sadrazamlar, paşalar, şeyhler, kadılar, dîvân, halk ve tekke şairleri, yeni Türk edebiyatının çeşitli dönemlerine ait isimler, ilim, fikir ve din adamları, hâsılı kadın ve erkek her toplum kesiminden imzalar bulunmaktadır. Bu demektir ki Türk milleti devirler boyunca ve her tabakadan insanıyla Allah'ını ve Peygamberini sevmekte, O'nu ve O'nun altın çağını özelemekte, O'na olan duygularını en güzel bir biçimde dile getirmeye çalışmaktadır. O bakımdan bir edebiyatçının bu konularla ilgilenmesi onun için hem meslekî, hem millî, hem de dînî bir vecibe olmaktadır.

Son zamanlarda, başta Berceste olmak üzere, çeşitli edebiyat dergilerinde deneme, inceleme ve eleştiri yazılarını zevkle okuduğumuz, röportajlarını takip ettiğimiz, Türkçe-Edebiyat öğretmenliğine 18 yılını vermiş Vedat Ali Tok'u bu güzel çalışmasından dolayı tebrik eder, daha nice güzel eserlere imza atmasını beklediğimizi ifade etmek isteriz.

Hepimizin ortak çabası O Gül'ün şefaatine nail olmak için değil midir?

Atatürk ve Sakarya Şehitleri Anıtı, 2003, 6 m Kayseri Lisesi

KAYSERİ LİSESİ

GENÇLİĞİ VE AHLAKI

Mehmet Ali ÖZMEN
(1-L 6299)

Kayseri Lisesi'ne geldiğim ilk gün de güzeldi; gidiyorum işte son güzel gündür. İlk geldiğim günü hatırlıyorum da ne kadar farklı idi.

Koskocaman okul, her şey çok farklı, öğretmenler çok farklı. Aradan biraz zaman geçti ve ben Kayseri'nin en güzel okulunda okuma tadını elde ettim. Dedim ya Kayseri Lisesi çok farklıydı. Umut vardı, başlangıç vardı, hayaller vardı ve cesaret vardı. Bütün bu duygular tabii ki Kayseri Lisesi öğrencisi olmaya yetmezdi. Yavaş yavaş arkadaşlarla konuşup kaynaşınca okulun güzelliği kendini daha da çok belli etmişti. O heyecanı artık içimde yaşamıştım ne kadar güzeldi. Benim hayatımda sevmek ve inanmak Kayseri Lisesi ile başlar. Azmi burada

kazandım. Kendimle ilgili bir iki normal özellik ile Kayseri Lisesi'nin olağanüstü güzelliğini birleştirmek isterim.

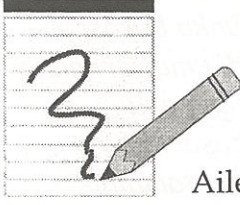
Kayseri Lisesi'nde mutluluk, Kayseri Lisesi'nde huzur vardı. Çünkü burası okuldan çok evimiz gibiydi umutlarımızın ve özlemlerimizin birleştiği yerd.

Vakit ilerleyip okulu başarılı bir şekilde bitirince ve o güzel tarihini öğrenince Kayseri Lisesi'ni sevmemek mümkün mü? Düşünsenize şehit okulu, bayrak okulu, vatan okulu, Kayseri Lisesi benim hayatımda sahip olduğum en güzel şeylerden biri bu yüzden Kayseri Lisesi sevilmeli, Kayseri Lisesi özlenmeli ve bizim gibi cesaretli gençler yetiştirmeye devam etmelidir. Çünkü biz imanlı ve kuvvetli gençleriz. Bu ideal altında toplanıp Kayseri Lisesi'nin güzelliklerini zikretmeliyiz. Kapsamlı bir şekilde düşünürsek Kayseri Lisesi'nin öğretmenlerinin, öğrencilerinin, personelinin ne kadar dürüst ve bilgili insanlar olduğunu anlarız. Zaten Kayseri Lisesi her zaman böyle insanların durağı olmuştur.

İşte gidiyoruz içimiz buruk, gözlerimiz dolu, ama sevindiğim tek bir nokta var. İçimizdeki iman ateşi hiçbir zaman sönmedi, sönmeyecek çünkü biz Kayseri Liseli'yiz. Kayseri Lisesi ahlâkını üniversitelere taşıyarak gönüllü neferler olacağız. Her zaman en iyi olacağız. En iyiyi isteyeceğiz. Çünkü biz buna değeriz. Çünkü biz Kayseri Liseli'yiz.

**Gül Sunan Elde
Her Zaman
Biraz
Gül Kokusu Kalır.**

EMEKLİ KÜTÜPHANE MEMURU FATMA TUFAN DEDİ Kİ...

Gülay AKDAĞ
(11 H)

Kayserili'yim.

Ailemin ilk çocuğuyum.

İlkokula Cevdet Sunay İlkokulu'nda başladım, daha sonra ortaokul ve liseyi Atatürk Lisesi'nde bitirdim. Kayseri Lisesi'ne ilk geldiğim yıl kütüphanenin tasnif ve katalog işlerini yürütmek üzere işe alındım. Daha sonra telefon, öğrenci işleri, kalem işleri v.s. görevlerde bulundum. 2. çoğumun doğumundan sonra ücretsiz izin dönüşümde kütüphaneyi gönüllü olarak devraldım. 97'de kütüphanecilik üzerine kursa başladım. Bu kurstan sonra çalışmalarım daha faydalı oldu. Bu işi gönüllü olarak görmedim. Bir arkadaşımın "Sen burada sarraf dükkânından daha büyük bir hazinenin içinde oturuyorsun" demesi aklımdan hiç çıkmıyor. O'nun bu sözü beni işime daha çok bağladı ve heyecanlandırdı.

İlk göreve başladığım sene kendimi çok yalnız hissediyordum. Kütüphanede hep öğrenci beklerdim. Ama ilk başlarda nedense kimse gelmezdi. İlk sene sadece, ama sadece altmış kitap okunan bir kütüphanede görev yapıyordum. Gerçekten bu çok acı bir şeydi. Evet sadece altmış kitap... Azmin önüne hiç bir şeyin geçemeyeceğini herkes biliyordu. Bendeki azim, hırs ve işine bağlılık sadece altmış tane okunan kitap sayısını 2005 yılında 10.000'e

çıkarmaya yetti. Artık ikinci evim kütüphaneydi. İtiraf etmek gerekirse bu işe başlayacağım zaman acaba diyordum. Acaba pişman olur muyum? Ama şimdi o düşünce için pişmanlık duyduğum oluyor.

Siz öğrencilerime tavsiyem ilerde iyi bir meslek edinmek istiyorsanız, bunun yolu okumaktan geçer. Her şeyin başı okumaktır. Belki bu sözler klasikleşti, belki herkes bunları bize söylüyor diyorsunuz, ama bunlar gerçekler.

Okulumuzda Edebiyat ve Tarih öğretmenlerinin öğrencileri yönlendirmeleri kütüphanenin yeni kitaplar kazanması ve sürekli çalışmasında büyük etkisi vardır. Bundan dolayı onlara teşekkürlerimi sunuyorum.

Tabii ki kütüphanecilik kolunda olan öğrencilerimizi de unutmamalıyız. Benimle her işe koştular, her şeye yardım ettiler.

Bu röportajdan dolayı sizlere de teşekkür ediyorum. Bu beni çok duygulandırdı.

BİLEMEM

Gamla öyle dolmuşum ki leylü Nehâr mı bilemem
Böyle yazılmışsa kader kimseye bir şey diyemem

İçirmişler aşk şarabın bi-çâre Mecnun olmuşum
Ağlamakta dost yüreğim istesem de gülemem

Geziverir garip gönlüm gâh ummanda gâh karada
Sis çöker de gözlerime bi-vefa yâri göremem

Dertli gönlüm ah ü zârda fark edemez yaz baharı
Vakit dolmayınca yazık, kara toprağa giremem

Acep anlar m'ola halin mest olup derd çekmeyenler
Irmak olur gözüm yaşı dost istemezse silemem

Mecnun, Ferhat ne de Kerem kavuştu mu cânânına
Önder geçer ömür yeli der ki murada eremem

Önder KARAKLI / Tarih Öğrt.

NİSAN YAĞMURU

Sümeyya KAYA (1-C 498)

Bir Nisan yağmuruyla birlikte indin yeryüzüne, Mekke şehrine. Sen nimettin, berekettin güllerin efendisi. Gecedен karanlık gözlerinle ağlardın ümmetine. Ağlayışın feryad-ı figân değildi, ağlayışın ümmetneydi, bizeydi. Ahlâkı ve şemâli en güzel olan efendim. Gözyaşlarıyla ârş-ı âlâ da ağlar. Gözyaşlarıyla birden yükselir çığlıklar. Sen kimsesizlerin kimsesi. Şimdi yoksun, yetimleri senin gibi saran kucaklar da yok, senin gibi ağlayan gözler de yok efendim. Kimsesizler şimdi rüyalarda arıyor ağlayan gözlerinizi. Ey güllerin efendisi, bir gün gel rüyalarımıza, bırakın gözlerinizin izi kalsın gözlerimizde, kokunuzu sarın küflenmiş bedenimize.

CANIM ANNEME

Sevgin anlatılmaz, yaşarır anne, Sen şemssin karanlık gecelere. Sen ışıksın
Hasretin yazılmaz, çekilir anne, amâ gözlere. Sen sevgilisin âlemlerin rabbine.
Özlemin dayanılmaz, eritir anne, Bir nisan yağmurunda daha yağ üzerimize.
Sensizlik, çok, ama çok zor be anne. Efendim! Bir ben değil âlem sana
Hiçbir ten, senin tenin kadar ısıtmaz, hayrandır.
Hiçbir el, senin elin gibi okşamaz,
Hiçbir göz, senin gözlerin kadar sefkatle bakmaz
Seni çok, ama çok seviyorum anne.

Ak saçların başında taç,
Gönümde yaradır anne.
Yokluğumu düşünmek, bin bir hüznün verir
Varlığın bir türlü doyurmaz anne.

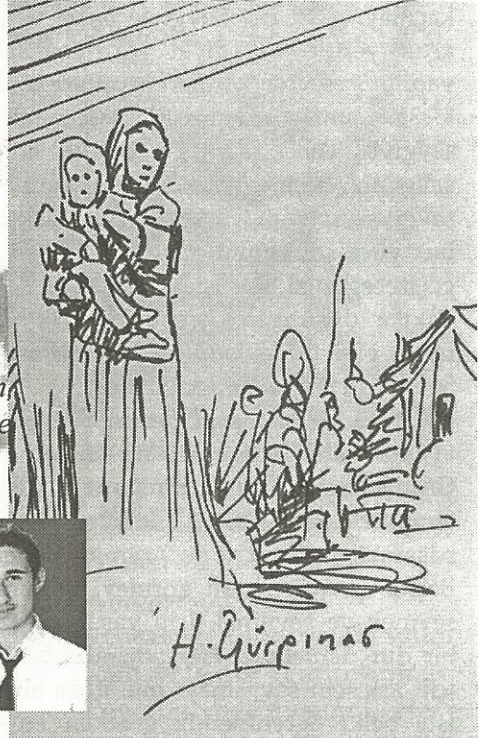
Hep yanımda ol, gitme emi
Kollarınla sıkıca sar beni anne
Göz yaşların dinsin, yüzün gülsün
Üşürsem, üzerimi ört be anne.

Emeklerin ödenmez, ayakların öpülür anne
Kahpe dünyanın nurusun anne.
Gündüzleri güneşim, gecelerimin ışıldayan ayı yıldızım
Nankörlük, vefâsızlık edersen, ne olur çek vur beni anne

Kalbimin en kutsal yerindesin
Yaşam kaynağım, iki gözüksün anne
Gurbeti çekilmez kılan sebebimsin
Yine de başımın tacısın anne.

Sensiz gecelerde hayalin gökyüzünde gülümser
Çaresiz, anlamsız günlerde sesin bir şifâdır anne
Yokluğun en büyük kâbusumdur,
Sensiz yaşayabilir miyim sanyorsun anne?

Zeki ARAS (1-A /319)

DÜNYAM

SEVGİSİZ

KALMAYACAK

Zeki ARAS
(1-A/319)

Sevgi, bizim yaşamla aramızdaki köprü

durumundadır. Sevmek için karşımıza o kadar çok fırsat çıkmasına rağmen bunu değerlendiremiyoruz. Oysa dünyadaki en büyük ihtiyaç sevgidir.

Dünyaya gülen gözlerle ve hoş bir tebessümle bakabilmek için sevmek gerekir. Bizi bazen ayaklarımızı yerden kesen bazen uçurumun kenarından çeviren sevgi değil midir? Fakat artık sevgiyi hayatımızdan kovduk. Madde ve mevki için eğilen insanları gördük ve sevgiyle yaşamak yerine, parayla üstün olmayı seçtik. Zengin yeraltı kaynakları için kadını çocuğu hiç acımadan kanlarını yere zevkle fişkırtan emperyalizmin pençesindeki güçleri sadece seyredebildik. Sevgi için bütün yapay ayırımları yok edip birlikte sevinç içinde yaşayacağımıza para için güç, için savaşmayı öğrendik. Sokak köşelerindeki çocuklara ve huzurevlerindeki yaşlılara bir şekilde kucak açmayı hep onlardan kaçmayı denedik. Sevgiyle aşkla yapılan eserler artık yerini, maddiyat için zevksizce özensiz yapılmış eser zannedilen yapıtlara bıraktı.

Karşımıza çıkan güçlükleri yüreğimizdeki sevgiyle yenebiliriz. En büyük engellerle bile sevgimiz başa çıkar. Bu dünyanın çok büyük sevgilere ihtiyacı var. Herkes yatarken düşünsün bu yüce duyguyu dünyada nasıl ilk sıraya geçireceğimizi. Boş işleri bırakıp herkes sadece on dakika düşünsün. İşte sanki çok imkânsız bir işmiş gibi bu eylemi bile gerçekleştiremiyoruz. Sevgi için bu kadar aciziz.

Artık yeter. Sevgi denen bu güzel duyguyla ayakta kalabileceğimizi ne zaman anlayacağız. Geç kalmadık mı yüreğimize sevgiyi davet etmekte. Her türlü imkânsız işi sevgiyle başarabileceğimizi ne zaman kabulleneceğiz. Başka insanları basit görmeyi bırakıp ne zaman sevmek ve sevmek için yaşayacağız. Bu gidişe bir dur demeliyiz. Her şeyimizi feda edip sevgi için aşk için savaşmayı bile göze almayı bilelim. İşte belki öğrenmemiz gereken en önemli şey budur Dünyam sevgisiz kalmayacak.

SEVGİYLE KALIN...

MERVE'DEN

SEVGİ

Merve Nur ULUDAĞ
(1-C 345)

Sevdiğini belli etmektir sevgi; ama bir insana, ama doğaya, gösterebilmektir gönlünün ne kadar güçlü olduğunu ve ispattır sevgi, ben buyum dercesine kişiye.

Sevgi, kişiye beslenen duygudur ve çoğunlukla fark eden, duyguyu besleyen kişiye göre farklılık gösterir. Kimininki çok güçlüdür tıpkı bir annenin ki gibi, çok sağlam temelli ve hiç eksilme ihtimali düşünülemez kadar inançlı, her şeyi göze almaktır ondan bir parça olan yavrusuna karşı. Uğrunda ölüm olsa dahi eksilmez sevgisini ve daimdir bu onun için. Ayrıca bir dosta beslenen duygudur, onunla gülmek, onunla üzülme ve paylaşmaktır hayatı menfaatsız ve çıkarsızca. Sadece insan sevilmez tabii. İnsan, doğayı, hayvanları ve yaşamı sever. Bunu belli etmek için sevgisini kâğıda döker; anlatır doğayı yaşamı, yazılarında ve artık ispatlamıştır sevgisini.

Sevgi hissi kişiye verilmiş bir nimettir, Yaratıcı tarafından. Bunu en güzel şekilde kullanmak ve verebilmektir karşısındakine çıkarsızca. **Sevgi budur işte.**

KÖY

SEVDASI

Mehmet Melih MAVİ

1969 yılının Eylül

ayındı. Bir Anadolu şehri olan Kayseri'nin Küçük Mustafa Mahallesi'nde, Veteriner Müdürlüğü'nün arkasında mahalle çeşmesinin yanı başında iki katlı taş binanın zemin katında Mesut üç kardeşi ve anne babasıyla birlikte oturmaktaydı. İki oda bir aralıktan oluşan, üç dört basamakla aşağıya inilen, küçük pencere, güneş görmeyen, mutfak olmayıp, mutfak amaçla kullanılan bir tokanası ve banyo ihtiyacını karşılayacak çığı bulunmaktaydı. Avlusunda tuvaleti ve büyükçe bir de kömürlüğü vardı.

Saat 16.00 sıralarıydı. Evin avlusunda bir kadın örgü örüyor, yanındaki üç dört yaşındaki kız çocuğu ise bebeği ile oynuyordu. Dış kapı açıldı, evin büyük oğlu elinde okul çantası ile içeri girdi.

-Merhaba anne, arkadaşım ile okulun bahçesine top oynamaya gideceğiz.

-Hayır oğlum, ineğin samanı bitti. Akşam olmadan bir çuval saman ile bir bağ kuru yonca al, diyerek çocuğun eline bir un tórbası ile siyah beyaz el örmesi ip tutuşturdu.

Mesut, istemeyerek de olsa annesinin istediği işi yapmak zorundaydı. Çünkü fabrikada çalışan babası eve akşam geç geliyordu.

Geçen yıl kasabadan şehre göçtüklerinde ineklerini de beraberinde getirmişlerdi. Annesi çarşıdan alınan süt, yoğurt ürünlerini yemezdi. Bundan dolayı en az bir inekleri olurdu. Bunun yanı sıra sucuk yapmak için bir dana, kurbanlık bir de koyunları bulunurdu. Tabii ki yumurtaya para vermemek için üç beş tane de tavukları...

Bu yüzden annesinin işi hiç bitmezdi. İşlerin bir kısmını, gücü yetmese de Mesut yapmak zorunda kalırdı. Arkadaşlarıyla top oynamak O'nun için her zaman bir tutkuydu. Top peşinde koşmayı, kıvrak vücudu, çevik ayakları ile rakip defans oyuncusunu çalımladıktan sonra gol atıp, havalara zıplayarak sevinçle bağırması, attığı golün sevincini takım arkadaşları ile paylaşması, henüz acemi olduğu, şehir ortamındaki çocuklara kendini kabul ettirip,

liderliğini ispatlamayı o kadar arzu ediyordu ki...

Babası evi kiralarlarken, ev sahibi Tenekeci Ahmet Ağa'ya ineği olduğunu söylememiş, ineği gören ev sahibi çılgına dönmüştü. Ahmet Ağa evi, kiraya vermektен vazgeçtiyse de, babası onu ikna etmek için bir saat dil dökmek zorunda kalmıştı. Mesut yolda giderken kendi kendine konuşuyordu:

-Ah anacığım! Şu ineği kasabadan gelirken satsaydık da, şu zahmetlere katlanmasak ne olurdu sanki. Hayvanlarımız da bizimle birlikte şehre gelmek zorunda mıydı?

Samancı, evlerine dört ile beş yüz metre uzaklıktaydı. Giderken İmam-Hatip okulunun ve Reşadiye karakolunun önünden geçilirdi. Mesut tam İmam-Hatip okulunun köşe başında, bir tekeri sökülmüş üçteker üzerinde duran bir el arabası gördü. Mesut'un kafasında hemen bir fikir belirdi. Arabayı alıp, saman ve yoncayı eve götürüyüm, sonra arabayı tekrar getirip yerine koyarım, diye düşündü. Her ne kadar arabanın bir tekeri

olmasa da saman ve yoncayı tekersiz tarafın çaprazına koyarak arabayı yürütebileceğini tasarladı.

Arabanın hem kilitsiz hem de sahipsiz olduğunu fark etti. Fakat cesaret edip de arabayı alamadı. Çünkü arabayı alınca karakolun önünden geçecekti, polisler görebilirdi.

Bu fikirden vazgeçerek yoluna devam etti. Bu arada yirmi, sekiz otuz yaşlarında bir adam, Mesut'un arabaya dikkatlice bakması, ilgilenmesi ve duraklamasından şüphelenerek: -Bu araba kimin biliyor musun? diye sordu.

-Hayır bilmiyorum. Tekerli patlamış herhalde, sahibi tekeri söküp lastik tamircisine götürmüştür, diye cevap verdi. Daha sonra yoluna devam etti.

Karakolun önüne gelince, bir bekçinin hortumla yerleri suladığını gören Mesut, arabayı almamakla iyi ettiğini düşündü. Mesut bu ikilem fikirleri düşünerek samancıya vardı.

Samancıdan bir torba saman ile bir bağ yonca aldı. Samancı, saman torbasını iple Mesut'un sırtına bağladı. Yoncayı ip bağcığandan tutarak eline verdi. Mesut eve dönmeye koyuldu.

Mesut karakolun önüne geldiğinde, bekçi hala karakolun önünü sulamakla meşguldü. Mesut'u gördü. Kendi kendine şöyle mırıldandı:

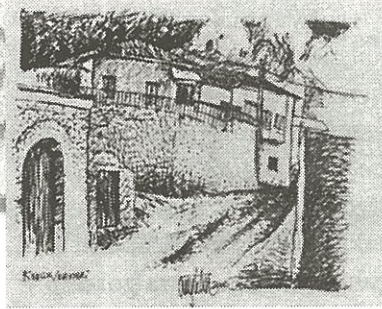
-Ne vicdansız analar babalar var. Şu ufacık çocuğa

yüklenen yüke bak. Daha sonra çocuğa dönerek;

-Dur oğlum sana yardım edeyim, torba kaymış, düşecek, diyerek saman torbasını sırtına kaldırarak iple beline bağladı.

Mesut oradan ayrıldığında arabanın aynı yerde hala durduğunu görünce, önceki fikrini uygulamak için arabanın yanına gitti. Şöyle bir çevresine bakıp arabanın sahibi olup olmadığını gözetledi. Samanı belinden çözüp, yoncayla birlikte arabanın tekeri olmayan tarafının çaprazına koydu. Arabanın yönünü düzeltti. İki üç adım atmıştı ki, bir el ensesinden tuttu.

Çocuk, korkuyla kafasını çevirdiğinde arabanın kime ait olduğunu soran kişi ile karşılaştı. Adam çocuğu karakolun önüne doğru sürükleyerek, bağtırmaya başladı: -Bekçi abi, polis abi yetişin hırsız yakaladım.

Karakol sekiz on basamak merdivenli, çatılı, tek katlı bir binaydı. Karakola girdiler, sağda yazıcı polislerin bulunduğu oda, solda ise komiser odası vardı.

Koridorun sonunda tuvalet ve nezarethane vardı.

Uzun boylu bir polis çocuğa kızarak:

-Geç içeri, diye bağırdı. Orta boylu, etine tıknaz polis de dikkatli bir şekilde onları izliyordu. Çocuk polisin uyarısı üzerine koridorun sonuna, nezarethaneye doğru yürüdü. Bu arada uzun boylu polis çocuğa bağıırıp çağtırmaya kafasını sumsuklamaya başladı. Çocuk ağlamaya başladı.

-Vallahi ben bir şey çalmadım polis amca, diyerek hıçkırıklara boğuluyordu. Orta boylu polis yaklaştı.

-Çocuğu bırak, ufacık çocuk hırsız olacak değil ya dedi. Bu arada bekçi de olaya müdahale ederek:

-Bu çocuk arabayı çalmış olamaz. Biraz önce sırtındaki samanla yoncayı iple tekrar bağlayarak sırtına ben kaldırdım, buradan geçmişti. Buna şahidim, dediyse de, uzun boylu polis laf dinlemeyip, çocuğu tartaklamaya devam ediyordu.

Fakat olayın akışına orta boylu polis daha fazla dayanamayarak çocuğu diğer polisin elinden çekip aldı. Çocuğa:

-Okula gidiyor musun? diye sordu.

-Yanınızdaki okula, İmam-Hatip ikinci sınıfa gidiyorum. -Bak, bu çocuk İmam-Hatip okuluna gidiyormuş, bekçi efendi de olaya şahit olduğuna göre, on iki on üç

yaşındaki çocuk hırsız olabilir mi diye çocuğu savundu.

Fakat uzun boylu polis sürekli çocuğu dövmeye çalışıyor, çocuk da orta boylu polisin arkasına sığınyordu. Uzun boylu polis diğerine:

-Sen sabah ki olayda ihtiyarı suçsuz yere dövdün, ben de bu çocuğu döveceğim diyordu ki o anda iki adam karakolun kapısından içeri girdi.

Akşam olmuş, çocuğun babası ile dayısı işten dönmüş, çocuğun saman almaya gidip eve dönmediğini öğrenince onu telaşla aramaya çıkmışlardı.

Karakolun önündeki ağacın altında saman torbası ile birlikte siyah beyaz örgü ipi görünce çocuğun karakolda olacağını düşünmüşlerdi.

Mesut babası ile dayısını görünce ağlamaya başladı. Babası:

-Hayrola, polis bey bir olay mı oldu Oğlum bir suç mu işledi? Orta boylu polis:

-Yok. Kardeşim al çocuğunu. Götür, dedi. Uzun boylu polis de ses çıkarmadı. Babası çocuğu karakolun

kapısından çıkaracaktı ki araba sahibi atıldı:

-Ben davacıyım, bırakamazsınız, ben üç günden beri arabamı arıyorum, mağdur oldum, çalışmadım, üstelik bir tekerim de kayıp... Bu fırsatçı arabacıya, uzun boylu polis hemen müdahale etti:

-Diğer tekerin Haçlar durağındaki akasya ağacında kilitli olduğunu daha önce söylemiştin ya. Git şu arabayı al ve defol. Arabanı bulduğuna şükretmiyorsun da bir de yalan söylüyorsun. Şimdi seni içeri atarım, dedi.

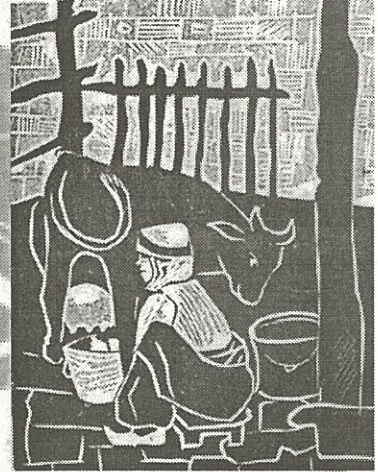
Arabacı da onlarla birlikte dışarı çıktı. Dışarı çıkınca arabacı çocuğun babasından mağduriyetinin giderilmesi için para istedi.

-Gündüzleri hamallık yapıyorum. Akşamları arabamı Haçlar durağındaki akasya ağacına kilitleyerek evime gidiyorum. Üç gün önce sadece tekeri ağaçta kilitli kaldığım, arabanın olmadığını görünce şok oldum. Çünkü çocuklarımın rızık kapısı kapandı. Arabamı bu gün okulun yanında bulunca, çalan kişi çıkar gelir,

onu yakalarım diye saatlerce bekledim diyerek kendini acındırmaya başladı.

Çocuğun dayısı cebinden bir miktar para çıkararak arabacıya uzattı:

-Söylediklerine inanmadım ama yeğenimi bulmanın sağ salim hatırına şu parayı al ve bir daha buralarda görünme, diyerek parayı uzattı.

Mesut, annesinin kendi ineğinden başka ineğin sütünü, yoğurdunu yiyememesinin ve kendinin böyle çocuksu hareketinin bedelini bu şekilde ödemiş oldu. Annesinin bu tutkularından dolayı ne köylü olabildiler ne de şehirli...

**İnsanda Güzel Olan Yüzdür,
Yüzde Güzel Olan Gözdür,
İnsanı İnsan Yapan Ağzından Çıkan
Sözdür.**

Kutadgu BİLİG

İtiraflar

İŞTE GELDİM GİDİYORUM
Berkan ZENGİN
(11-L 9306)

Hayat sürüp giderken yeni bir sene başlıyordu. Eğitim ve öğretim yılı 2003 yılının Eylül ayıydı. Her şey ne güzel başlamıştı. Yeni arkadaşlar, yeni dostluklar, abi, abla, anne, baba gibi öğretmenler başında her şey çok güzeldi.

Lise 1. sınıftaydık. Dersleri boşa geçirdik. Dersi derste ders tadıyla tatmayı bilemedik.

Lise 2. sınıftaydık. Geçen yılı unutup o yıldan bir ders çıkartmadık yerine aynı şekilde bir yılı daha boşa geçirdik.

Lise 3. sınıftaydık. Keşke liseye yeni başlasaydım da bu sefer dersleri boş geçirmek yerine dersi derste yaşasaydık diyoruz. Ama keşkelerle geçen yıllar geri gelmiyor.

Şimdi ise ne mi oldu? Biraz geç kaldık ya aslında biraz değil çok geç kaldık, son iki ayımızı dolu dolu dersi derste, şamatayı ise yeni geldiğinde yaşamayı biliyoruz.

LİSE ÇIKIŞINDA HÜZÜN

Bekir ÖZTÜRK
(11-L 8704)

Sene 2002'de gelmiştim Kayseri Lisesi'ne. İçimde tatlı bir liseli olma heyecanı vardı.

Yeni arkadaşlarım oldu ekmeğimizi paylaştığım birkaç insan daha olmuştu, farkında olmadan ağır ağır geçiyordu zaman bilmiyorum belki farkında değildim belki de olmak istemiyordum. Bir senemi boşuna geçirdim ve sınıfta kaldım. Hayatımdan koskocaman bir sene yok olmuştu, üzgündüm. Çaresiz bir hüznün vardı içimde. İlk sınıfı tekrarlardım 2. sınıfa geçtim sonra

3. sınıfa geldik evet anlatması kolay geliyor belki, ama liseyi bitiriyorum artık. Ayrılıyorum her gün bizi hayata hazırlayan o mübarek insanlardan acı tatlı hatıralarıyla güzel arkadaşlarımı geride bırakıyordum. Her gün hiç farkında olmadan üzerinden geçtiğim bahçedeki taşları oturduğum sıramı, masamı geride bırakıyordum. Onlar benim, bana ait onlar farkında olmasam da şu zamana kadar onlarla yaşadım ben.

NASIL GEÇTİ KOSKOCA ÜÇ YIL

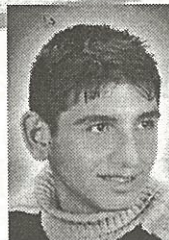
*Şimdi gözlerime ağlatmayı öğrettim
Vakit geldi, artık liseli değilim
Artık ne ilim var, ne bilim
Okul bitti, bundan sonra öğrenci değilim*

*Lise günleri bambaşkaydı...
Öğretmenler öğrenciler aydı,
Bazılarının hayatları kaydı.
Anlatırlar kendilerinin hatalarıydı*

*ŞERİFE Hoca, nasihat verdi.
Derdini, adam etmeyi bizi
Herkesin içinde var sızı
Ayrım yapmazdı oğlanı, kızı*

*Daha dün çocuktuk
Önceleri öğretmenlerden çok korktuk
Şimdi ise adam olduk
Ne ettik onu bulduk*

Nuri TOPSAKAL
(11-L 5016)

Biraz da Gülelim

Harun BARBAROS
(5215-11-İ)

SENİN ELLERİNDE KIZIM

Bir köyde yaşayan çok akıllı iki kız kardeş varmış. Okudukları okuldaki öğretmenin bilgileri dahi bu iki akıllı kız kardeşe yetmemeye başlamış. Anne ve baba düşünmüşler ve akıllarına köyün uzağında tek başına bir kulübede yaşayan bilge gelmiş.

Kızlarını da alıp bilge adamın yanına gitmişler. Durumu anlatmışlar ve yaşlı bilgeden bir süre kızlarına hocalık yapmasını bile istemişler.

İki akıllı kız çocuğu çok memnunlanmış, sordukları her soruyu cevaplıyormuş yaşlı bilge.

İki akıllı kız kardeş, bir süre sonra yaşlı bilgenin her sorusunun cevabını doğru bilmesinden sıkılmışlar. Bir gün kardeşlerden birinin aklına dâhice bir fikir gelmiş.

"Bir kelebek canlı mı, ölü mü? Eğer ölü diye cevaplırsa keleşi bırakacağım, eğer canlı derse ellerimle hafif bastırıp öldüreceğim"

İki akıllı kız kardeş yaşlı bilgenin karşısına çıkmışlar, birinin elleri kapalı duruyormuş. Bilgeye sormuş:

"Ellerimde bir keleş var. Bu keleş canlı mı, ölü mü?"

Yaşlı adam durmuş, bir süre küçük kızın gözlerine bakmış ve cevaplamış:

"Senin ellerinde kızım, tamamen senin ellerinde!"

UYANIK KAYSERİLİ

Gözleri görmeyen, bekâr ve fakir Kayseriliye bir cin çıka gelmiş.

—Benden bir şey dile, yerine getireceğim; ama tek bir şey dileme hakkın var, demiş.

Kayserili düşünmüş taşınmış... Gözlerini mi istesin, zenginlik mi istesin, evlenmek mi istesin...

Sonunda cine:

—Oğlumu, altınlarımı sayarken görmek istiyorum, demiş!

İHTİYAR

Burcu GELMEZ (6462 10-E)

Bir gazeteci, ihtiyarlarla ilgili bir araştırma yapıyordu. Bir gün yolda giderken, önünde yürüyen birini fark etti. Sırtı hafif kambur, vücudu titreyen, beyaz saçlı, kırışık yüzlü bu adam yine de dinç göründü gözüne.

- Bey efendi bu kadar dinç kalmak için neler yaptınız bugüne kadar? Herhalde yaşantınıza çok dikkat ediyorsunuz.

- Hayır efendim. Hiç dikkat etmem. Çok yerim, gece hayatım vardır. İçki ve sigara kullanırım. Hayatımda hiç spor yapmadım.

- Çok ilginç peki kaç yaşındasınız?

- Otuz.

Dikkat!!!

Selçuk ÖCAL

(5086- 11-İ)

Söylediklerinize dikkat edin,

Düşüncelere dönüşür...

Düşüncelerinize dikkat edin,

Duyularınıza dönüşür...

Davranışlarınıza dikkat edin,

Alışkanlıklarınıza dönüşür...

Alışkanlıklarınıza dikkat edin,

Değerlerinize dönüşür...

Değerlerinize dikkat edin,

Karakterinize dönüşür...

Karakterinize dikkat edin,

Kaderinize dönüşür...

Umuda destek veren

Zaferden payını alır...

YAPABİLSEYDİM

Genç bir insanken dünyayı değiştirmek istemişim. Ne var ki dünyayı değiştirmenin çok zor olduğunu gördüm.

Ne var ki yaşlı bir adam olarak şehrimi değiştiremedim. O zaman ailemi değiştirmeye karar verdim...

Şimdi, yaşlı bir insan olarak, tek değiştirebileceğim şeyin kendim olduğunun farkına vardım. Ve birden anladım ki, eğer uzun süre önce kendimi değiştirseydim, ailemi etkileyebilirdim. Ben ve ailem şehri etkiledik... Şehrin etkisi milleti değiştirdi ve dünyayı değiştirebilirdim gerçekten de...

"EN FAZLA İLERİYE GİDEN OK,
EN ÇOK GERİYE ÇEKİLMİŞ YAYDAN ÇIKAR..."

HEDEF BELİRLEMEK

4 Temmuz 1952 günü 34 yaşında bir kadın, Pasifik okyanusuna dalarak Cataline Adası'ndan 21 mil batısında kalan Kaliforniya'ya doğru yüzmeye başladı. Eğer başarılı olursa bunu yapan ilk kadın olacaktı. Adı Florence Chadwick olan bu yüzücü Manş denizini her 2 yönde geçen ilk kadındı. O sabah su vücudunu uyuşturacak kadar soğuktu ve sis o kadar yoğundu ki, beraberindeki tekneleri güçlükle seçebiliyordu. Köpekbalıklarına ve dondurucu soğuğa aldırış etmeden 15 saat yüzdü. Yakındaki teknede bulunan annesi ve antrenörü karaya yaklaştığını ve sudan çıkmaması gerektiğini söyledilerse de o, sudan çıkarmalarını istedi. Azimli yüzücü, Kaliforniya kıyısına yarım mil kala sudan çıkışının nedenini şöyle açıkladı:

"Karayı görebilseydim, başarabilirdim..."

Vazgeçmesinin nedeni ne soğuktu, ne de yorgunluktu. Tekneden çok, sisten dolayı karayı görememesiydi. Bu hayatın bir gerçeğiydi. Bir şeyi başarabilmek için ortada gözle görülür bir hedef olmalıydı...

SU, ATEŞ VE AHLÂK

Su, ateş ve ahlâk dostluk kurmuşlar, dolaşırken birbirlerini merak etmeye başlamışlar. Suyu sormuşlar:

- Kaybolursan seni nasıl bulacağız?

Yanıt:

- Nerede bir şırıltı, çağıltı duyarsanız ben ordayım.

Ateşe:

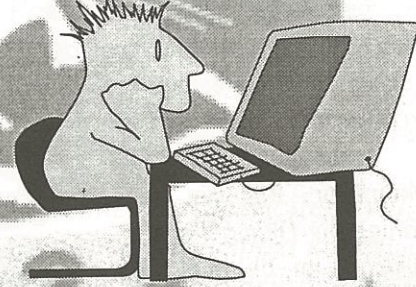
- Seni yitirirsek ne yapalım?

Ateş:

- Bir duman gördüğünüz yerde ben varım.

Sıra ahlâka gelince, yanıt şu olmuş:

- BENİ KAYBEDERSENİZ, BİR DAHA KESİNLİKLE BULAMAZSSINIZ.

Espirili Sözler

Ebru DAŞGIN

(11-E 6245)

BİLGİSAYAR ATASÖZLERİ

- * RAM'sız Windows oynamaz.
- * Sakınan diskte "bad sector" çıkar.
- * Virüsünü temizlemeyen diskini temizler.
- * Sakla rutini gelir zamanı.
- * Hatasız program olmaz.

TÜRK YALANLARI

- * Şu an 65 milyon bizi izliyor.
- * Bu son sigaram.
- * İki saat kapıda bekledim açan olmadı.
- * Bütün kadınlar güzeldir.
- * Beni seçerseniz size...
- * Seni düşünmekten gece gözüme uyku girmedi.

'in Yeri

TEMEL GEYİKLERİ-1

- ◆ Cimriler üşürse ne yaparlar?
Bir mumun etrafına toplanırlar.
- ◆ Peki daha çok üşürlerse ne yaparlar?
Mumu yaparlar!
- ◆ Adamın biri konuşulanları duymuyormuş.
Neden?
Çünkü adam vicdanının sesini dinliyormuş.
- ◆ Japonlar nasıl su isterler?
Matarama su kool!
- ◆ Türkçeyi katlettiler. CÜMLEmizin başı
sağ olsun!
- ◆ Sürümden kazanıyorum
Çoban Temel

TEMEL GEYİKLERİ-2

- ◆ Adamın biri evinin bir odasını Beyaz'a
boyatmış, diğerini Cem Yılmaz'a!
- ◆ Eğer her şey üstüme üstüme geliyor
diyorsan, tens yöne girmişsin demektir!
- ◆ Her hakkı saklıymış. Ben de bunca
Hakkı nerede diyordum!
- ◆ Ben bittim abi; şimdi pireyim!
- ◆ Şeytan kulağına kurşun, hiç batıl
inancım yoktur!

FELAKET TELLÂLİ

Temel askerdeyken izinden yeni dönen
arkadaşı Dursun'a sormuş:

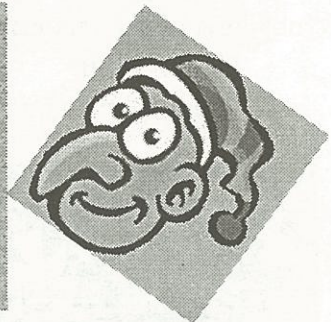
- Ula Dursun! Ha bakayım memlekette
neler olii
- Pek bi şey yoktur.
- Nasil yoktur? Hiç bi şey mi olmayı?
- Yalnızca sizin kedi öldi.
- Yapma yavv!
- Hee; öldi... Köpekten azcuk sonra öldi.

- Köpek de mi öldi?
- He yaa.. Sizin atın kemikleri boğazına
takildi.
- Atta mi öldi?!
- Babanın cenazesini taşıırken uçurumdan
düştü.
- Babam da mi öldi?
- Ananın acısına dayanamadı?
- Anam da öldi hee?.. Vah vah desene
bizim ocak sönmüş?
- Valla şimdi bilmiyorum, ama ben gelirken
yanıydı!...

BİLİN BAKALIM

- Hangi kalem uçak kullanır?
Pilot kalem!
- Köfte ile möfte arasındaki fark
nedir?
Köfte kıymayla yapılır. Möfte ise miymayla!
- Çok iyi göbek atan kazana ne denir?
İyi oynayan kazansın!
- Tarihte karısı ölen tek devlet
hangisidir?
Tabii ki DUL Kadiroğulları'dır.
- Trenler ne zaman üşürler?
Haydütler soyduğu zaman!
- Hangi maymunlar ağaca çıkamaz?
Yükseklik korkusu olan!
- Temel her şimşek çaktığında saçını,
başını düzeltiyormuş. Niçin?
Fotoğrafının çekildiğini sanıyormuş!
- Hakan'la tahin arasında ne fark
vardır?

Hakan Peker, tahin pekmez!

Kayseri Fıkraları

Tolga KÖROĞLU

(9783/11-F)

OKUMAM-YAZMAM YOK AMA KAYSERİLİYİM

Askere giden bir acemi bölümünde,
komutan okur-yazar asker aramaktadır.

- Okuma bilenler bir adım öne çıksın.

Okuma-yazmayı bilenler bir adım öne
çıkarlar. Bunlarla birlikte bir de Kayserili
çıkar.

Komutan, sırayla hepsinin künyesini
sorar. Nerede okuduklarını, ne okuduklarını
öğrenmek ister. Çıkanlar künyelerini
söylerler. Sıra Kayserili'ye gelir. Hazır ol
vaziyete geçer ve:

- Komutanım, okumam yazmam yok, ama
Kayseriliyim der.

Bu söz komutanın hoşuna gider ve onu
da okur yazarlarla birlikte evrak işlerine
verirler.

FABRİKANIN SAHİBİ DE

Kayserili'nin biri Amerika'ya gider. Yirmi
yıldan beri Amerika'da kalan hemşerisini
görür. Konuşma arasında hemşerisinden
yirmi yıldan bu yana Amerika'da ne yaptığını
sorar. "Bir fabrikada işçiyim" cevabını alır.
Birden hiddetlenir:

- Yirmi yıldır buradasın da hala fabrika
sahibi olamadın mı?

Hemşerisi:

-- Hemşerim hiddetlenme benim o
fabrikayı alışım imkânsız der.

- Neden yahu?

- Çünkü fabrikanın sahibi de Kayserili.

11-L'nin HOCALARI

En büyük arslan ZÜLKÜF ARSLAN

Bize yaklaşır hep candan

Sinirli anına gelme, aman!

Gelirsen görürsün o zaman.

Onun adı ORHAN TİMUR

Gelene, gidene vurur

Ama eksik olmaz onda gurur,

Bir harf öğretyim diye ağzı kurur.

Sınıf öğretmeni AHMET İLHAN

Ayrılmaz hiç imandan.

Her hafta çıkar Cuma'dan

Sağına soluna bakmadan.

Edebiyatçı SUBEYDA ÖZMEN

Ayırım yapmaz sen, ben

Sinirlenir arada, bazen

Ashında çok iyidir kalben

Dil bilimci FATMA DELİCEOĞLU

Ayrılmaz sınıfta kızı, oğlu

İçi hep sevgi dolu

Tahtadan ayrılmaz kolu

Osmanlı çocuğu MELTEM AKKAN

Durmaz damarında kan

Susmaz onun dersinde Süleyman

Kafasına vurur dan dan...

Edepci SERDAR ARIK

Onun dersi çok kalabalık

Kaşları da hep çatık

Siniri de geçer çabuk.

Toplumcu TUNCAY DEMİRPOLAT

Yoktur dersinde vukuat

Arada sırada konuşur Esat

İçinde yoktur fesat

Felsefeci ŞEMSETTİN KAYA

Benzetirler onu bir Ay'a

Derslerinde susmazmışız güya?

Onun gördükleri birer rüya.

Yardımcımız ŞERİFE ÖZTÜRK

Hocamız sevmek kürek mürk

Onun varlığından da ürk

Bulunmaz böyle bir Türk

Nuri TOPSAKAL

(11-L 5016)

18 MART 2006'da

OKULUMUZ

Bir hilâl uğruna batan güneşler, 91. yıl dönümünde de, göğüslerde, ay-yıldız, gönüllerde minnet, dillerde rahmetle anıldılar.

Mümtaz şahsiyet Mehmet Âkif ERSOY'un "ÇANAKKALE ŞEHİTLERİ" adlı şiiri oratorya biçiminde hazırlanarak beğenilere sunuldu.

Kayseri Gündem Gazetesi'nin ÇANAKKALE ŞEHİTLERİ ANILDI büyükbaşlığıyla ve fotoğraflarla verilen haberde; oratorya, Kayseri Lisesi öğrencileri 18 Mart Çanakkale Savaşı'nı sahneledikleri hamasi bir piyese yeniden canlandırdılar" şeklinde değerlendirdi.

Böyle bir programın oluşmasında ve dekorun hazırlanmasında desteklerini esirgemeyen Sosyal Etkinlikler Kurulu Başkanı ve Müdür Yardımcısı Şerife ÖZTÜRK "Arkadaşlarımızın özgün çalışmalarını desteklemek boynumuzun borcu, yeter ki o talebi, o şevki görelim" diye konuştu.

Niçin böyle bir çalışma yaptıklarını Necmettin Halil ONAN'ın; "DUR YOLCU" adlı şiirine;

"DUR ARKADAŞ,
Durmadan okuyup geçtiğin bu şiir.
İki yüz elli binin hikâyesidir;
Kulak ver, iyi dinle şu heceler
Can veren Mehmet'in ayak sesidir."

Diyen ve nazirede bulunarak ifade etmeye çalışan Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni Semra MERAL "Ne Çanakkale geçilecek bir boğaz ne de Çanakkale geçilecek bir konu! dedi.

"Mehmetlerimiz canlarıyla abide ördü; harcı kanlarıydı. Mehmet Âkifimiz onları mısralarla bir abide ördü. Öyle bir abide ki, tuğlası inanç, İslâm; harcı Türklük kokuyor buram buram! Çanakkale'ye bir damla da biz bırakalım umuduyla hazırlandı bu program" diye devam etti.

Türkiye Harp Malûlü Gaziler ve Şehitler Derneği Başkanı Mete KURT ve gazi arkadaşlarının davet edildiği programda Okul Müdürü, Müdür yardımcıları Sami ERTEM ve Hayrettin CENGİZ de birer konuşma yaptılar. Konuşmalar, sık sık alkışlarla kesildi.

Bir hilâl uğruna batan güneşler, 91.yıldönümünde de göğüslerde ay-yıldız, gönüllerde minnet; dillerde rahmetle anıldı.

IŞIK SARRAF

Abdullah Işık
Umut Işık

Tel : 222 29 33 - 222 29 34
GAZIOĞLU ÇARŞISI
NO : 12 KAYSERİ

OKULUMUZDAN HABERLER

★ Okulumuzun Edebiyat Öğretmeni ve Müdür Yardımcısı Hayrettin CENGİZ, Anadolu Lisesi Müdür Yardımcılığı'na atanmıştır. Değerli öğretmenimize yeni görevinde başarılar dileriz.

★ Yıllardır okulumuzun kütüphanesine emek veren, kütüphanede görmeye alıştığımız, orayla özdeşleştirdiğimiz, kitap dostu Fatma TUFAN ablamız emekli olmuştur. Bundan sonraki hayatında sağlık ve mutluluk dileriz.

★ Fatma TUFAN ablamızın gidişiyle boşalan kütüphanemizin kapalı kalacağı korkusu yaşarken, Yüksel KAYA'nın atanmış olması, kitaplarımızın ve bizlerin sahihsiz kalmayacağı sevincini yaşattığı için kendisine ve kitap dünyasına hoş geldiniz der, görevinde başarılar dileriz.

★ 21 Mart Nevruz şenlikleri çerçevesinde Okulumuzun Rehberlik Servisi ve Sosyal Danışma kulübü ile işbirliği ile "yiycek kermesi" düzenlenmiştir. Nevruzun yardımlaşmayı çağıran eski bir Türk geleneği olduğu, bilinciyle kermesten elde edilen gelir ile maddi durumu iyi olmayan arkadaşlarımıza eğitim desteği sağlanmıştır.

★ Türkiye Cumhuriyeti Devletinin önsözü olan Çanakkale Zaferinin 91. yıl dönümü kutlamaları çerçevesinde okulumuzda bir dizi etkinlikler gerçekleştirilmiştir. Bunlar;

- 1) Kutlama Töreni
- 2) Şiir dinletisi
- 3) Oratoryo
- 4) Kompozisyon ve şiir yarışmaları
- 5) Şehitliğin Gazileri ve Şehitler

Derneği'ni ziyaret edilmesi.

★ Okulumuzun 10/E sınıfı öğrencilerden Çağla Gülden Dede liseler arası düzenlenen "Çanakkale" konulu kompozisyon yarışmasında il birincisi olmuştur. Çanakkale ruhunu kavrayan düşünceleriyle bizlerin duygularına tercüman olan arkadaşımızı tebrik eder, başarılar dileriz.

★ Yüce Türk Milletinin ölümsüz eseri var oluş destanı İstiklal Marşı'mızın 85.yıldönümü münasebetiyle kutlama töreni, kompozisyon ve

şiir yarışmaları duvar gazetesi düzenlenmesi gibi etkinlikler gerçekleştirilmiştir.

★ Okulumuzun Futbol takımı, il 2.'si olmuştur.

★ Trafik Bilgi Yarışması'na okulumuz adına katılan arkadaşlarımız 2. olmuştur.

★ Okulumuz öğrencilerinden Hüseyin Yiğit Türkiye KİNG BOKS müsabakasında Türkiye 3. sül olmuştur.

★ Voleybol Kız Takımı'mız il 2. si olmuştur.

★ Büyükşehir Belediyesi'nin Kültür-Sanat etkinlikleri çerçevesinde düzenlenen Liselerarası Tiyatro Festivali'ne İngilizce Öğretmenimiz Ruhittin Soyakça'nın yazıp yönettiği "MERİÇ" adlı oyunla katıldık.

★ Okul Aile Birliği'nin düzenlemiş olduğu "Dayanışma Günü" Royal Düşün Salonu 'nda Öğretmen-veli-öğrenci katılımıyla gerçekleşmiştir.

★ 27.04.2006 Perşembe günü Erciyes Üniversitesi Tarih Bölümü Öğretim Görevlisi Doç. Dr. Ayhan ÖZTÜRK Tarafından "Ermeni Meselesi" konulu bir konferans verilmiştir.

KUTLAMA

Okulumuz Fizik öğretmenlerinden Arzu BASAT'ın bir kız çocuğu dünyaya gelmiştir. Kızına aramıza hoş geldin der, öğretmenimize ve Ailesine nice mutlu yıllar dileriz.

BAŞSAĞLIĞI

Edebiyat öğretmenlerimizden Mehmet TOKMAK 'ın amcası Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur. Kendisine Allah'tan rahmet sevenlerine başsağlığı dileriz.